



18 -01- 2021

07. 01/2021

Ministerstvo zemědělství

Odbor státní správy ve vodním hospodářství a správy povodí

Spisová značka: 59VH28901/2015-15111

Č.j.: 1671/2021-MZE-15111

Vyřizuje: Ing. Martin Mareš

Telefon: 221 812 319

E-mail: martin.nares@mze.cz

ID DS: yphaax8

Adresa: Těšnov 65/17, Nové Město, 110 00 Praha 1

V Praze dne: 15.01.2021

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo zemědělství jako příslušný ústřední vodoprávní úřad podle ustanovení § 108 odst. 1 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, v souladu s ustanovením § 15 zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů, který je odvolacím správním orgánem podle ustanovení § 89 odst. 1 a § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a podle ustanovení § 92a písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů,

rozhodlo

o odvolání účastníků řízení:

1. města Kralupy nad Vltavou, IČ: 00236977, Palackého nám. 1, 278 01 Kralupy nad Vltavou, zastoupeného starostou Petrem Holečkem, ze dne 14.7.2015
2. města Veltrusy, IČ: 00237272, Palackého 9, 277 46 Veltrusy, zastoupeného starostou Mgr. Filipem Volákem, ze dne 14.7.2015
3. obce Hostín u Vojkovic, IČ: 00662291, Hostín u Vojkovic 80, 277 44 Vojkovice, zastoupené starostou Lubošem Líbalem, ze dne 14.7.2015
4. obce Chvatěruby, IČ: 00236870, Chvatěruby 230, 278 01 Kralupy nad Vltavou, zastoupené starostkou Lindou Kejmarovou, ze dne 14.7.2015
5. obce Nelahozeves, IČ: 00237094, Školní 3, 277 51 Nelahozeves, zastoupené starostou Ing. Josefem Kerblem, ze dne 14.7.2015
6. obce Nová Ves, IČ: 00237132, Nová Ves 154, 277 52 Nová Ves, zastoupené starostou Martinem Exnerem, ze dne 14.7.2015
7. obce Vojkovice, IČ: 00237299, Vojkovice 137, 277 44 Vojkovice, zastoupené starostkou Janou Koberovou, ze dne 15.7.2015

8. obce Zlončice, IČ: 00510572, Zlončice 40, 278 01 Kralupy nad Vltavou, zastoupené starostou Jiřím Loučkem, ze dne 16.7.2015
9. města Mělník, IČ: 00237051, nám. Míru 1, 276 01 Mělník, zastoupeného starostou MVDr. Ctíradem Mikešem, ze dne 14.7.2015
10. obce Kly, IČ: 00236918, Záboří 375, 277 41 Kly, zastoupené starostkou Ivetou Fišerovou, ze dne 14.7.2015
11. obce Tuhaň, IČ: 00662178, Tuhaň 91, 277 41 Tuhaň, zastoupené starostkou Marcelou Čechovou, ze dne 14.7.2015
12. obce Dolní Beřkovice, IČ: 00236799, Klášterní 110, 277 01 Dolní Beřkovice, zastoupené starostou Miroslavem Hrdým, ze dne 14.7.2015

proti rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, čj. 046058/2015/KUSK ze dne 29.6.2015, kterým byl podle ustanovení § 115 odst. 17 vodního zákona schválen „Manipulační řád vodního díla Orlík na významném vodním toku Vltava v ř. km 144,650“, podle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu,

takto:

podaná odvolání zamítá a rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, čj. 046058/2015/KUSK ze dne 29.6.2015

potvrzuje.

Účastníci řízení (§ 27 odst. 1 správního řádu):

Povodí Vltavy, státní podnik, IČ: 70889953, Holečkova 8, 150 24 Praha 5

ODŮVODNĚNÍ

Ministerstvo zemědělství, odbor státní správy ve vodním hospodářství a správy povodí (dále jen „ministerstvo“), které je příslušným správním orgánem k provedení odvolacího řízení, obdrželo dne 24.9.2015 spis ve věci odvolání proti rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, (dále jen „krajský úřad“), čj. 046058/2015/KUSK ze dne 29.6.2015 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým byl podle ustanovení § 115 odst. 17 vodního zákona schválen manipulační řád vodního díla nazvaný „Manipulační řád vodního díla Orlík na významném vodním toku Vltava v ř. km 144,650“ (dále jen „MŘ VD Orlík“).

Krajský úřad obdržel dne 19.3.2015 žádost Povodí Vltavy, státní podnik, (dále jen „žadatel“) o schválení MŘ VD Orlík. Krajský úřad oznámil dne 7.4.2015 zahájení vodoprávního řízení o schválení MŘ VD Orlík a pro uplatnění námitek účastníků řízení a stanovisek dotčených orgánů stanovil lhůtu 30 dní ode dne zveřejnění oznámení na úřední desce krajského úřadu, která byla stanovena v souladu s ustanovením § 115 odst. 8 vodního zákona. Vzhledem k tomu, že se jednalo o řízení s velkým počtem účastníků ve smyslu ustanovení § 144 správního řádu, doručoval krajský úřad jednotlivá opatření prostřednictvím veřejné vyhlášky, žadateli jako účastníkovi řízení bylo podle ustanovení § 27 odst. 1 správního řádu doručováno jednotlivě.

Vzhledem k tomu, že rozhodnutí krajského úřadu může ovlivnit vodní poměry v územních obvodech několika obcí, oznámil krajský úřad zahájení vodoprávního řízení veřejnou vyhláškou v souladu s ustanovením § 115 odst. 3 vodního zákona i u těchto obcí. Krajský úřad provedl vodoprávní řízení a vzhledem k tomu, že neshledal důvody, které by bránily schválení MŘ VD Orlík, vydal dne 29.6.2015 napadené rozhodnutí.

Dne 14., 15. a 16.7.2015 obdržel krajský úřad proti rozhodnutí o schválení MŘ VD Orlík odvolání 12 účastníků řízení – města Kralupy nad Vltavou, města Veltrusy, obce Hostín u Vojkovic, obce Chvatěruby, obce Nelahozeves, obce Nová Ves, obce Vojkovice, obce Zlončice, města Mělník, obce Kly, obce Tuhaň a obce Dolní Beřkovice (dále jen „odvolatelé“). K obsahu podaných odvolání se ve stanovené lhůtě vyjádřil žadatel. Dne 13.8.2015 obdržel krajský úřad doplnění stanoviska Státní plavební správy ke schválení MŘ VD Orlík.

Krajský úřad neshledal podmínky pro postup podle ustanovení § 87 správního řádu, a proto předal spis se svým stanoviskem dne 24.9.2015 ministerstvu.

Ministerstvo se nejprve zabývalo otázkou, zda jsou splněny podmínky pro odvolací řízení podle Hlavy VIII správního řádu a zda jsou odvolání přípustná a včasná. Vzhledem k tomu, že odvolatelé mohou být napadeným rozhodnutím přímo dotčeni (obce situované při významném vodním toku Vltava, jehož průtok je manipulacemi na vodní nádrži Orlík ovlivňován, např. v době povodní, sucha atd.) mají v předmětném řízení postavení účastníků řízení podle ustanovení § 27 odst. 2 správního řádu a krajský úřad s nimi jako s účastníky řízení po podání jejich námitek v řízení jednal. Napadené rozhodnutí bylo účastníkům řízení podle ustanovení § 27 odst. 2 správního řádu doručeno veřejnou vyhláškou (vyvěšena dne 29.6.2015 a sejmuta 15.7.2015). Účastníkům bylo tedy napadené rozhodnutí doručeno dne 14.7.2015. Odvolatelé podali svá odvolání dne 14.7.2015, 15.7.2015 a 16.7.2015. V případě, že je odvolání podáno před oznámením (doručením) rozhodnutí platí, že bylo odvolání podáno v první den odvolací lhůty. Odvolání byla tedy podána v zákonné 15denní odvolací lhůtě. Podaná odvolání jsou odvolání přípustná a včasná, podaná s náležitostmi podle ustanovení § 37 odst. 2 a § 82 odst. 2 správního řádu. Odvolatelé napadají rozhodnutí v celém rozsahu a žádají, aby ministerstvo napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu zrušilo a věc vrátilo krajskému úřadu k novému projednání.

Vzhledem k tomu, že všechny zákonné podmínky byly splněny a podaná odvolání jsou přípustná a včasná, provedlo ministerstvo odvolací řízení. Ministerstvo přezkoumalo napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 89 odst. 2 správního řádu v rozsahu námitek uvedených v odvolání. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se v souladu s ustanovením § 89 odst. 2 správního řádu nepřihlíží.

Dle odvolatelů trpí schválený manipulační řád řadou zásadních vad a nedostatků a rozporem s právními předpisy, zejména s vyhláškou č. 216/2011 Sb., o náležitostech manipulačních řádů a provozních řádů vodních děl, a s technickými normami, konkrétně TNV 75 2910 a ČSN 75 2935. Rozporem s právními předpisy trpí dle odvolatelů rovněž samotné napadené rozhodnutí pro jeho nepřezkoumatelnost a řízení, které mu předcházelo, konkrétně rozpor s ustanovením § 3, § 36 odst. 3 a § 68 odst. 3 správního řádu.

Ministerstvo při přezkumu podaných odvolání a spisu zjistilo, že odvolání obce Obříství, byť je v úvodu textu odvolání obec Obříství označena jako jeden ze 13 odvolatelů, není součástí spisu a dle emailového potvrzení krajského úřadu nebylo ve skutečnosti krajskému úřadu doručeno. Ministerstvo na základě tohoto zjištění opatřením ze dne 5.11.2015 vyzvalo obec Obříství, aby ve lhůtě nejpozději 5 dní ode dne doručení výzvy ministerstvu sdělila, zda odvolání skutečně podala, popř. doložila doklad prokazující jeho podání. Dne 12.11.2015 obdrželo ministerstvo podání obce Obříství, ve kterém obec sdělila, že odvolání nebylo z důvodu administrativního nedopatření ve lhůtě k tomu určené podáno. Na základě tohoto vysvětlení ministerstvo uzavírá, že obec Obříství není odvolatelem proti napadenému rozhodnutí, protože neučinila v zákonné lhůtě žádné podání, kterým by odvolání podala. Z tohoto důvodu ministerstvo ve výroku tohoto rozhodnutí o odvolání obce Obříství nerozhodovalo, protože v tomto případě neexistuje předmět odvolacího řízení.

Odvolatelé podali svá odvolání s totožným textem a s níže uvedenými námitkami (text odvolání je z důvodu jeho obsáhlosti zkrácen):

Odvolatelé v úvodu požadují, aby vznikl jeden dokument, který by byl srozumitelný a obsahoval všechny důležité informace pro manipulace na vodním díle Orlík. Dle odvolatelů by měly být manipulační řád a jeho výkresové přílohy předloženy jako autorizované dokumenty, tedy opatřeny pečeti se státním znakem a s jasnou identifikací odpovědného projektanta. Dále poukazují na skutečnost rozdílných informací ve schváleném manipulačním řádu a komplexním manipulačním řádu Vltavské kaskády.

Odvolací body lze shrnout:

1) Odvolatelé namítají nemožnost vyjádřit se ke všem podkladům pro rozhodnutí v souladu s ustanovením § 36 odst. 3 správního řádu, konkrétně namítají nemožnost seznámit se se studií „Prověření strategického řízení Vltavské kaskády – parametry manipulačního řádu“, zpracovanou ČVUT Praha v prosinci 2014. Dle odvolatelů ačkoliv byl tento dokument podle textu manipulačního řádu podkladem pro jeho zpracování, nebyl součástí spisu, jak je i informoval krajský úřad.

2) Odvolatelé namítají nepřezkoumatelnost závěru o objemu retenčního prostoru, konkrétně že není vůbec zřejmé, proč došlo k navýšení retenčního prostoru vodního díla ze stávajícího objemu 62,072 mil. m³ na 93,422 mil. m³, ačkoli odborné posudky doporučovaly objem retenčního prostoru o velikosti 120 mil. m³, a doplňují, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí není zjevné, jaká velikost retenčního prostoru představuje akceptovatelnou mez pro zabezpečení ostatních funkcí vodního díla a tedy, zda byl navýšením retenčního prostoru na hodnotu 93,422 mil. m³ (tedy o 31,35 mil. m³) splněn požadavek starostů měst a obcí k nalezení nejvyšší možné hodnoty objemu retenčního prostoru na vodním dílu Orlík ve vztahu k ostatním účelům. Dle odvolatelů tak krajský úřad nepostupoval v souladu se základními zásadami činnosti správních orgánů (§ 2 a 3 správního řádu).

Dle odvolatelů nelze řízení o vydání manipulačního řádu chápat jako „zcela návrhové“ řízení, jak uzavřel krajský úřad. Ačkoli se jedná o řízení zahajované na žádost, nevyplyvá z této skutečnosti, že by musel krajský úřad respektovat toliko řešení předložené žadatelem, a že by vůbec nemohl zkoumat, zda je takové řešení vhodné, dostatečné či jinak věcně správné, a že by se nemusel řádně vypořádat s námitkami vznesenými ostatními účastníky řízení a jejich důkazními prostředky. V této souvislosti odkazují odvolatelé na judikaturu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 9.7.2009 čj. 5 As 82/2008 – 107. Pokud se dle odvolatelů krajský úřad nezabýval zdůvodněním konkrétní hodnoty objemu retenčního prostoru, je jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné, a proto nezákonné. K argumentaci odvolatelů ohledně hodnoty 120 mil. m³ pouze uvedl, že se jedná o „odborně nepodloženou úvahu autorů posudku“. Takové „vypořádání“ argumentace odvolatelů, jakož i jím navrhovaného důkazu (odborného posudku vyhotoveného dvěma autorizovanými inženýry v oboru vodohospodářské stavby) ve vztahu k požadavku na řádné odůvodnění jistě neobstojí.

3) Odvolatelé dále namítají, že je naprosto nepřipustné, že v manipulačním řádu není vůbec zmíněna existence protipovodňových opatření – mobilních hliníkových hradítek, která byla na hrázi instalována v průběhu povodně 2013, a rovněž zde nejsou uvedeny pokyny k tomu, kdy a kde se mají hradítka instalovat.

Dle odvolatelů je důsledkem nezpracování vlivu hradítek stav, kdy obsluha vodního díla Orlík podle tohoto manipulačního řádu fakticky nebude vědět, jaké kroky má učinit před a při překročení maximální projektované hladiny vody ve vodní nádrži. Závěry krajského úřadu o tom, že při používání mobilních hliníkových hradítek nedochází k nakládání s vodami, a že jejich použití nemá vliv na úroveň vody v nádrži či velikost odtoku vody z nádrže, jsou nepravdivé. Hradítka slouží ke vzdouvání vody, tedy k nakládání s vodami podle vodního zákona, proto měly být uvedeny v manipulačním řádu.

4) Dalším nedostatkem manipulačního řádu je dle odvolatelů skutečnost, že v něm chybí pokyny pro manipulaci s vodou při mimořádných událostech, zejména se zřetelem na ochranu před povodněmi překračující návrhové parametry vodního díla a se zřetelem na situace při ohrožení bezpečnosti a stability vodního díla.

Pokyny k manipulacím končí při dosažení výšky hladiny v nádrži 353,6 m n. m., což je horní mez ochranného ovladatelného prostoru nádrže, dále je uvedeno pouze, že je třeba „manipulovat tak, aby hladina v nádrži dále nestoupala“. V manipulačním řádu však vůbec není uvedeno, jakým způsobem mají manipulace probíhat. Odvolatelé v této souvislosti upozorňují, že v průběhu povodní v roce 2002 byla maximální projektované hladina překročena o 1,5 m, proto měl být manipulační řád doplněn o pokyny ohledně konkrétních kroků, které mají být za těchto stavů činěny.

5) Odvolatelé dále namítají, že manipulační řád je v rozporu s technickými normami. Dle TNV 75 2910 Manipulační řády vodních děl na vodních tocích by mělo být jedním z podkladů pro vypracování manipulačního řádu vodního díla i posouzení bezpečnosti vodního díla při povodních podle TNV 75 2935 Posuzování bezpečnosti vodních děl při povodních.

Vzhledem k tomu, že z manipulačního řádu nevyplývá, že by jeho podkladem bylo posouzení bezpečnosti vodního díla při povodních, a dále neobsahuje posouzení průchodu kontrolní povodňové vlny s pravděpodobností překročení odpovídající $N = 10\,000$ let a vzájemné vazby všech funkčních objektů při převádění velkých vod, jedná se dle odvolatelů o jeho nesprávnost.

Skutečnost, že v napadeném rozhodnutí zcela chybí, jak tyto technické normy krajský úřad při posuzování manipulačního řádu zohlednil, činí napadené rozhodnutí dle odvolatelů nepřezkoumatelným.

Ministerstvo přezkoumalo soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, s právními předpisy, a vzhledem k tomu, že neshledalo důvod pro postup podle ustanovení § 90 odst. 1 až 4 správního řádu, vydalo dne 9.12.2015 pod čj. 51682/2015-MZE-15111 rozhodnutí o odvolání, kterým byla podaná odvolání zamítnuta a napadené rozhodnutí krajského úřadu bylo potvrzeno.

Proti tomuto rozhodnutí byla podána u Krajského soudu v Praze správní žaloba některými odvolateli (město Kralupy nad Vltavou a město Mělník). Krajský soud v Praze se ztotožnil se závěry ministerstva a žalobu rozsudkem čj. 45 A 84/2016-194 ze dne 4.9.2019 zamítl. Proti tomuto rozhodnutí byla podána kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu, který zrušil rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 4.9.2019, čj. 45 A 84/2016 – 194 a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud se ve svém rozsudku s námitkami odvolatelů, kteří podali žalobu, neztotožnil, vyjma bodu týkajícího se charakteru mobilních hradítek. Nejvyšší správní soud (dále jen NSS) shledal skutkové závěry krajského soudu, týkající se tohoto zařízení za nedostatečné a nejasné. Dle NSS není zřejmé, jak krajský soud jen z fotografií dospěl k závěru o tom, že hradítka chrání jen technické zařízení přehrady a dále to, jaký význam má zjištění o ochraně zařízení přehrady pro manipulaci s vodou, když současně bylo zjištěno, že hradítka přinejmenším dočasně (do doby vystoupení hladiny nad korunu hráze) zvyšují vodní hladinu v okolí jimi ohrazeného prostoru, což je sekundární projev související s usměrňováním toku vody. NSS uzavřel, že právní závěr krajského soudu je buď nesrozumitelný, nebo vychází z nesprávně zjištěného skutkového stavu a rozsudek krajského soudu zrušil a věc vrátil k novému projednání. Krajskému soudu bylo uloženo, aby v dalším řízení buď z již provedených důkazů vyvodil jasné skutkové závěry, které srozumitelně právně zhodnotí s vysvětlením, proč nebyly vyslyšeny další důkazní návrhy žalobců, anebo právní hodnocení provede po doplnění dokazování podle návrhu žalobců. Přitom neopomene zabývat se tím, zda napadené rozhodnutí je přezkoumatelné také z hlediska souladu schváleného manipulačního řádu s povolením s nakládání s vodami ve smyslu § 1 písm. a) vyhlášky č. 216/2011 Sb.

Krajský soud rozhodl znovu o žalobě rozsudkem čj. 45 A 84/2016 – 226 ze dne 30.10.2020, v návaznosti na závazný právní názor NSS tak, že rozhodnutí ministerstva zrušil a věc mu vrátil k novému projednání. Krajský soud, obdobně jako NSS, v rámci odůvodnění uvedeného rozsudku neshledal většinu žalobních námitek důvodnými. Pochybení ministerstva v rámci žalobou napadeného odvolacího řízení bylo krajským soudem shledáno pouze v bodě týkajícím se mobilních hradítek, kdy krajský soud uvedl, že jak krajský úřad, tak ministerstvo v odůvodnění svých rozhodnutí uvedly pouze, že hradítka neslouží k manipulaci s vodou, jejich užití je zapracováno v Provozním řádu vodního díla Orlík, instalují se když hladina vody v nádrži dosáhne úrovně 352,5 m n.m. Hradítka dle správních orgánů neslouží k vzdouvání a akumulaci vody v nádrži, nýbrž k ochraně vodního díla - přehrady před povodněmi, nemají vliv na úroveň vody v nádrži či na velikost odtoku vody z nádrže. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí lze dovodit, že krajský úřad vycházel z rozhodnutí Obecného úřadu Milín ze dne 14.12.2016, čj. 1284/2006, jímž bylo povoleno užívání protipovodňového hrazení systému AQUA Finis a z Provozního řádu vodního díla Orlík. Tyto podklady pro vydání rozhodnutí nebyly součástí správního spisu o schválení MŘ VD Orlík. Skutková podstata, z které správní orgány vycházely, tak neměla podle krajského soudu oporu ve správním spisu. Krajský soud konstatoval, že v důsledku této vady řízení není možné přezkoumat správnost skutkových zjištění učiněných správními orgány ani prověřit, zda představují dostatečný podklad pro závěr, že účinkem mobilních hradítek není vyvzdouvání vody v nádrži.

Ze zhodnocení správního spisu a provedeního dokazování (ze dne 4.9.2019), krajský soud nebyl schopen učinit závěr o míře vlivu hradítek na odtok vody z hráze a na vodní hladinu při jejím zvýšeném stavu. Z odborného posudku a připomínek k expertize „Prověření strategického řízení Vltavské kaskády – parametry manipulačního řádu“ z října 2015, zpracovaného týmem pod vedením Ing. Martina Jakoubka, krajský soud zjistil, že zpracovateli nebyly poskytnuty informace o hrazených úsecích a z dostupných podkladů se nedalo ověřit, zda jsou hrazeny také otvory ve stavební části nedokončeného lodního zdvihadla. Pokud by tyto prostory hrazeny nebyly, je linie protipovodňových opatření neúplná a při vystoupaní hladiny bude voda naváděna do otvoru lodního zdvihadla, přičemž k nátoku do něj dojde pravděpodobně ještě dříve, než hladina nastoupá na kótu plošiny hráze (tj. než vůbec dosáhne k instalovaným hradítkům). Z přílohy č. 2 a přílohy č. 3 pak má soud za to, že hradítka nejsou hrazena výpustná zařízení (to ostatně dost dobře nejde, neboť kóta koruny bezpečnostního přelivu je níže, než počínají hradítka), ale toliko vstupy otvorů hráze, jejichž účelem není řízení odtoku vody. Nejasným pak pro krajský soud zůstává rozsah hrazení nedokončeného lodního zdvihadla, které by mohlo mít na odtok vody vliv.

Krajský soud má s ohledem na výše uvedené za to, že zodpovězení výše uvedené otázky před soudem by vyžadovalo zásadní a rozsáhlé doplnění dokazování, které by nahrazovalo činnost ministerstva, ke které je ostatně právě ministerstvo lépe odborně vybaveno a disponuje potřebnými podklady, popř. si je může snadno obstarat. Krajský soud tak zavázal ministerstvo, aby v dalším řízení obstaralo a srozumitelně popsalo podklady o umístění hradítek, odborně vyhodnotilo jejich vliv na odtok vody z nádrže a na vodní hladinu v ní, a ve světle těchto zjištění doplnilo, případně revidovalo, a zejména odůvodnilo své závěry ohledně toho, zda a v jaké míře hradítka slouží k vzdouvání vody a usměrňování jejího odtoku. Ministerstvo pak musí uvést, kde a jak mají být hradítka užitá, přesvědčivě vysvětlit a důkazně podložit, jaké následky má instalace hradítek oproti stavu, kdy by nebyly instalovány. Na základě porovnání těchto dvou situací pak podrobně popsat účinky instalace mobilních hradítek a vypořádat se s tím, zda nelze užití mobilních hradítek podřadit pod některý z případů uvedených v § 2 odst. 1 písm. e) vyhlášky č. 216/2011 Sb. Přitom všechny podklady rozhodnutí musí být založeny do správního spisu.

Ministerstvo po obdržení rozsudku krajského soudu ze dne 30.10.2020 a související spisové dokumentace, která byla doručena ministerstvu dne 6.11.2020, s ohledem na právní názor v tomto rozsudku uvedený, vyzvalo žadatele písemností čj. 59565/2020-MZE-15111 ze dne 11.11.2020 o zaslání podkladů, konkr. ministerstvo požádalo o písemnosti Městského úřadu Milín ve věci povolení a kolaudace mobilních hradítek, příslušnou dokumentaci k mobilním hradítkům a event. o další dokumenty, které se k mobilnímu hrazení (instalovanému na VD Orlík

při mimořádných stavech) váží a dále o zaslání provozního řádu VD Orlík.

Dne 18.11.2020 obdrželo ministerstvo pod čj. 60940/2020-MZE podklady doplněné žadatelem na základě výše uvedené výzvy. Žadatelem bylo předloženo stavební povolení vydané Městským úřadem Milín pod čj. 332.5/704/04 dne 30.6.2004, kterým byla povolena stavba „VD Orlík – stavební práce na návodní plošině na kótě 354,60 m n.m. Bpv“ na pozemcích p.č. 32/16 a 68 v k.ú. Zbenické Zlakovice a p.č. 1380/2 a 35/2 v k.ú. Orlické Zlakovice. Dále kolaudační rozhodnutí čj. 1291/2005 ze dne 14.12.2005 a kolaudační rozhodnutí čj. 1284/2006 ze dne 14.12.2006, kterými bylo povoleno užívání stavby „VD Orlík – stavební práce na návodní plošině na kótě 354,60 m n.m. Bpv“ I. a II. etapa.

Dále byla ministerstvu předána projektová dokumentace týkající se konkrétně mobilních protipovodňových zábran proti zatopení vnitřních prostor hráze „VD Orlík – stavební práce na návodní plošině na kótě 354,60 m n.m. Bpv“, Část: „Část investic“, paré (Souprava) č. 8, dle které byla mobilní hradítka (správně mobilní zábrany) realizována. Pro doplnění zde ministerstvo uvádí, že mobilní protipovodňové zábrany (tj. hradítka) byly na vodním díle Orlík vybudovány v rámci akce „VD Orlík – stavební práce na návodní plošině na kótě 354,60 m n.m. Bpv“, pro kterou byla zpracována projektová dokumentace firmou Pontex, s.r.o. v roce 2004. Součástí tohoto záměru byla celá řada prací (opravy a investice). Projektová dokumentace byla rozdělena do několika dílčích částí. Mobilní protipovodňové zábrany jsou uvedeny v části „Část investic“, která byla žadatelem zaslána a ministerstvem doplněna do spisové dokumentace.

Součástí zaslaných podkladů bylo také kompletní znění provozního řádu VD Orlík. Provozní řád VD Orlík obsahuje podrobný popis stavební části, technologie a elektroinstalací vodního díla, popis konstrukce vodního díla včetně vstupů do prostoru hráze, informace o spodních výpustech a uzávěrech bezpečnostních přelivů a míst a způsobů jejich ovládání a také informace o zabezpečovacím a kamerovém systému vodního díla a další informace nezbytné pro řádný a bezpečný provoz vodního díla.

Vodní zákon neukládá vlastníkům vodních děl jako povinnost mít zpracovaný provozní řád tohoto vodního díla a nedává vodoprávním úřadům kompetenci uložit povinnost případný provozní řád takových vodních děl zpracovat, povinnost předložit jej vodoprávnímu úřadu ke schválení a ani jej schvalovat.

Vodní dílo Orlík je prvkem kritické infrastruktury definované zákonem č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), ve znění pozdějších předpisů a zveřejnění jeho provozního řádu by zcela jistě znamenalo vysokou míru rizika ohrožení vodního díla Orlík. Případné narušení jeho funkce by mělo nepochybně závažný dopad na bezpečnost státu, bezpečnost a zdraví obyvatel žijících podél vodního toku Vltavy a Labe v celé řadě sídel (včetně hlavního města Prahy) a ohrožení ekonomiky státu. V případě rozsáhlého narušení funkce vodního díla Orlík nelze vyloučit ani dopad s výrazným přeshraničním dosahem (Spolková republika Německo) níže po toku Labe.

Pro účely rozhodnutí v probíhajícím odvolacím řízení ve věci schválení MŘ VD Orlík tak byla ministerstvem do spisové dokumentace založena pouze kapitola „E.6 Protipovodňové zábrany pro VD Orlík“, týkající se použití mobilních protipovodňových zábran. O uvedeném byl sepsán záznam do spisu pod čj. 63224/2020-MZE-15111.

Pro úplnost ministerstvo uvádí, že v rozsudku ze dne 30.10.2020 krajský soud uvedl, že skutečnost, že se odvolatelé nemohli seznámit s provozním řádem vodního díla Orlík, který pravidla pro použití mobilních hradítek upravuje, nijak nesouvisí s předmětem řízení o schválení MŘ VD Orlík. Dále uvedl, že pokud mají odvolatelé za to, že jim měl být tento dokument na žádost vydán, je třeba brojít proti rozhodnutí o neposkytnutí informace, a to nejprve prostředky, jež jim k tomu dává zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, a následně případně i správní žalobou.

Ministerstvo po obdržení výše uvedených dokladů oznámilo písemností čj. 61526/2020-MZE-15111 pokračování řízení a v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu dalo účastníkům řízení možnost vyjádřit se ke shromážděným podkladům rozhodnutí, a to ve lhůtě 7 dnů od doručení tohoto oznámení, stanovené dle § 39 odst. 1 správního řádu usnesením. Ministerstvo oznámení o pokračování řízení včetně usnesení o stanovení lhůty zveřejnilo ve smyslu § 25 odst. 2 a 3 správního řádu na své úřední desce (ve dnech 20.11.2020 – 08.12.2020) a na úřední desce krajského úřadu (též způsobem umožňujícím dálkový přístup), a dále v souladu s § 115 odst. 3 vodního zákona byla písemnost zaslána dotčeným obcím k vyvěšení na jejich úředních deskách a současně ke zveřejnění způsobem umožňujícím dálkový přístup.

Ve stanovené lhůtě ministerstvo neobdrželo žádné vyjádření ke shromážděným podkladům pro nynější rozhodnutí ve věci.

Ministerstvo přezkoumalo napadené rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, a dospělo k následujícím závěrům:

Vodní zákon a jeho prováděcí právní předpisy neukládají povinnost zpracovat pro vodní dílo jeden souhrnný dokument, který by obsahoval všechny údaje o vodním díle, pokyny pro provoz, pro manipulaci s vodou v něm a pro zajištění bezpečnosti vodního díla. Vodní zákon uvádí různé dokumenty, které jsou specifické pro existenci a provoz vodního díla (např. manipulační řád, provozní řád, program technickobezpečnostního dohledu). Vzhledem k povinnosti dodržovat platné právní předpisy, nelze po vlastníkovi vodního díla vyžadovat zpracování jednoho souhrnného dokumentu, protože tato povinnost není v žádném právním předpise stanovena.

Komplexní manipulační řád předkládá vodoprávnímu úřadu ke schválení správce významného vodního toku a je dokumentem, který koordinuje manipulační řady jednotlivých vodních děl. V případě, že dojde ke změně manipulačního řádu jednoho vodního díla, která bude řádně pravomocně schválena příslušným vodoprávním úřadem, předloží správce významného vodního toku příslušnému vodoprávnímu úřadu ke schválení rovněž změnu komplexního manipulačního řádu, pokud dílčí změna vybočuje z mantinelů daných komplexním manipulačním řádem. Příslušný vodoprávní úřad je oprávněn správce významného vodního toku podle ustanovení § 47 odst. 4 písm. g) vodního zákona vyzvat k předložení výše uvedeného návrhu tak, aby byl zajištěn soulad těchto dokumentů.

Zpracování manipulačního řádu není vybranou činností ve výstavbě (viz ustanovení § 158 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů), která by podléhala zpracování oprávněnou osobou, např. odpovědným projektantem, jak upozorňují odvolatelé. Manipulační řady vodních děl musí splňovat náležitosti vyhlášky č. 216/2011 Sb., o náležitostech manipulačních řádů a provozních řádů vodních děl (dále jen „vyhláška č. 216/2011 Sb.") a přezkum jejich správnosti přísluší vodoprávnímu úřadu ve vodoprávním řízení.

K bodu 1)

Manipulační řady vodních děl jsou technicko-provozní dokumenty tvořící soubor zásad a pokynů pro manipulaci s vodou k jejímu účelnému a hospodárnému využití podle platných povolení vázících se k vodnímu dílu. Náležitosti manipulačních řádů jsou dány vyhláškou č. 216/2011 Sb. Vyhláška (v rozhodné době) č. 432/2011 Sb., o dokladech žádosti o rozhodnutí nebo vyjádření a o náležitostech povolení, souhlasů a vyjádření vodoprávního úřadu, ve znění pozdějších předpisů, (dnes vyhláška č. 183/2018 Sb., dále jen „vyhláška o dokladech"), pak v ustanovení § 11q odst. 1 stanovuje doklady, které žadatel předkládá k žádosti o schválení manipulačního řádu vodního díla.

Odvolatelé namítají, že došlo k porušení jejich procesního práva podle ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu, protože součástí spisu nebyla studie „Prověření strategického řízení Vltavské kaskády – parametry manipulačního řádu" (ČVUT, fakulta stavební, katedra hydrotechniky, Praha, 12/2014), (dále jen „Studie"), ze které vychází předložené „Vodohospodářské řešení nádrže Orlík na vodním toku Vltava (v ř. km 144,650)" (dále jen „Vodohospodářské řešení").

Předmětná Studie, jak vyplývá z Vodohospodářského řešení, byla zpracována mj. na základě závěrů Vyhodnocení povodně v červnu 2013, za účelem prověření účelů a způsobu řízení Vltavské kaskády a parametrů manipulačních řádů. Studie byla za účelem zvýšení protipovodňové ochrany v záplavových územích podél vodního toku Vltavy od Prahy po soutok s Labem zaměřena na takové změny retenčního účinku Vltavské kaskády, které jsou pohotově realizovatelné změnou základních parametrů manipulačního řádu, tedy konkrétně zvyšováním objemu retenčního prostoru na nádržích Orlík a Slapy na úkor prostoru zásobního. Ze závěrů této Studie (*pozn. která je od konce června 2015 volně zpřístupněna na internetových stránkách Povodí Vltavy, s.p.*) vyplynulo, zda je vůbec možné v současné době za platnosti stávajících povolení, se zachováním stávajících účelů Vltavské kaskády, retenční prostor navýšit. S ohledem na to, že protipovodňová ochrana nebyla prioritním účelem vodních děl Vltavské kaskády, jsou možnosti značně omezené a jakékoliv výrazné zvýšení retenčního prostoru Vltavské kaskády se dostává do významného konfliktu s jejími ostatními účely. Jedinou možnou „nekonfliktní“ variantou se ukázala varianta, v rámci které bylo posuzováno navýšení objemu retenčního prostoru na vodním díle Orlík o cca 30 mil. m³. Na základě výše uvedené Studie došel žadatel k závěru, že Vltavskou kaskádou lze, za platnosti stávajících povolení, zvýšit ochranu před povodněmi v záplavovém území podél vodního toku Vltavy od Prahy po soutok s Labem navýšením objemu retenčního prostoru na vodním díle Orlík o cca 30 mil. m³.

Ve shodě s výše uvedeným zpracoval žadatel nový MŘ VD Orlík, v rámci kterého je navrženo zvýšení retenčního prostoru vodního díla Orlík o 31,35 mil. m³, čímž dojde ke snížení hladiny zásobního objemu z úrovně 351,20 m n. m. na úroveň 349,90 m n. m. (tedy o 1,3 m). K žádosti o schválení nově navrženého MŘ VD Orlík přiložil žadatel Vodohospodářské řešení, kde je detailně posouzen a popsán vliv navrženého řešení (změna retenčního prostoru) na ostatní účely a funkce vodního díla Orlík. Ve Vodohospodářském řešení, které porovnává navržený stav se stavem současným, je mj. úvodem uvedeno, že z praktického hlediska lze Vodohospodářské řešení ztotožnit se závěry Studie pro variantu se snížením o 30 mil. m³ vzhledem k tomu, že vodohospodářské efekty ve srovnání s navrženou variantou lze považovat za rovnocenné.

Předmětná Studie nebyla podkladem pro rozhodnutí krajského úřadu, a proto nebyla ani součástí spisové dokumentace. Ze strany odvolatelů tak nelze namítat porušení ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu. Námitka odvolatelů týkající se pochybení krajského úřadu, že jim neumožnil se s předmětnou Studií seznámit, je z výše uvedeného důvodu zcela bezvýznamná.

Předmětná Studie byla zpracována na základě iniciativy žadatele za účelem prověření, zda lze vůbec v současné době protipovodňovou funkci Vltavské kaskády posílit, a teprve na základě výsledků této Studie přistoupil žadatel ke zpracování návrhu nového manipulačního řádu vodního díla Orlík.

Správní orgány jsou v souladu s ustanovením § 6 odst. 2 správního řádu oprávněny od dotčených osob vyžadovat podklady jen tehdy, stanoví-li tak právní předpis. Náležitosti žádosti o schválení manipulačních řádů vodních děl jsou podrobně upraveny vyhláškou o dokladech. Vodoprávní úřad není s ohledem na základní zásady činnosti správních orgánů oprávněn vyžadovat jiné podklady od dotčených osob pro řízení, než jaké jsou stanovené právním předpisem. Předmětná Studie není povinným podkladem žádosti o schválení MŘ VD Orlík, a proto nebyl krajský úřad oprávněn tuto Studii požadovat jako nový podklad pro rozhodnutí tak, aby se s ní odvolatelé mohli seznámit.

Jako nedůvodnou shledal tuto námitku taktéž NSS ve svém rozsudku čj. 1 As 350/2019-43 ze dne 22.4.2020. NSS ve shodě s názorem ministerstva uvedl, že rozsah zjišťovaných okolností musí být dle § 3 správního řádu takový, aby o něm nebyly pochybnosti a byl současně nezbytný pro soulad rozhodnutí se zásadami, stanovenými v § 2 správního řádu. Jestliže tedy správní orgány vyhodnotily, že předmětná Studie není podkladem pro schválení manipulačního řádu předepsaným vyhláškou o dokladech, a současně vysvětlily, že nebyla ani nezbytná pro rozhodnutí z toho důvodu, že navýšení objemu retenčního prostoru vyplývalo z jiného podkladu,

nelze jejich postupu nic vytknout. Naopak každá další výzva k dokládání nikoli nezbytných podkladů by nepřiměřeně zasahovala do poměrů žadatele a byla by činěna nad rámec pravomoci správního orgánu.

Krajský soud pak také v rozsudku z 30.10.2020 uvedl, že z vyhlášky o dokladech plyne, že žadatel nemusí k žádosti přikládat studie, které by zdůvodňovaly obsah manipulačního řádu. Pokud tedy žadatel přiložil Vodohospodářské řešení, jedná se čistě o jeho rozhodnutí, motivované patrně snahou v řízení prokázat, že změna manipulačního řádu je odborně podložená a nikoli jen nahodilá a že i po této změně budou v přijatelném rozsahu plněny ostatní funkce vodní nádrže. Nelze tedy dovozovat povinnost žadatele dokládat další odborné studie, které určitým způsobem souvisí s vodním dílem. Tím pádem neměl ani krajský úřad právo předložení Studie po žadateli vyžadovat, a to ani v situaci, kdy se s touto studií chtěli ostatní účastníci řízení seznámit. Krajský soud v odůvodnění shrnul, že skutečnost, že požadovaná Studie nebyla součástí správního spisu, nepředstavuje nezákonnost a uzavřel, že Studie, zabývající se možnými variantami zjevně překračuje rámec správního řízení o schválení MŘ VD Orlík, a z tohoto důvodu by se jednalo o podklad nadbytečný.

K námitce, že po zveřejnění Studie neměli možnost se k této studii vyjádřit, resp. krajský úřad je k vyjádření nevyzval, ačkoli již byla Studie k dispozici, a to navíc za situace, kdy tento věděl, že účastníci řízení mají zájem se s tímto dokumentem seznámit, ministerstvo, v souladu s názorem Krajského soudu, uvádí, že tato Studie nebyla součástí spisové dokumentace a tedy zde vůbec nevznikla možnost účastníkům řízení se k této Studii vyjádřit. Nadto odvolatelé nepodali žádost o prodloužení lhůty k vyjádření. Je však třeba uvést, že i kdyby odvolatelé o prodloužení lhůty požádali, bylo by takové rozhodnutí zcela v diskreci krajského úřadu a případné neprodloužení lhůty by nepředstavovalo nezákonný postup s ohledem na to, že Studie nebyla podkladem pro vydání rozhodnutí a nebyla ani součástí spisové dokumentace.

Krajský soud v rozsudku ze dne 30.10.2020 uvedl, že lhůta stanovená krajským úřadem ve výzvě pro seznámení se s podklady řízení běžela souběžně s lhůtou pro uplatnění námitek, a nikoli až následně. Krajský soud však po zhodnocení uvedeného pochybení uzavřel, že uvedené pochybení není natolik intenzivní, aby bylo potřebné přistoupit ke zrušení napadeného rozhodnutí, neboť nevedlo ke zkrácení práv žalobců na jejich procesních právech a nemělo žádný vliv na výrok rozhodnutí. Krajský soud uvedené dovodil z toho, že ačkoli odvolatelé obecně namítali porušení § 36 odst. 3 správního řádu, netvrdili, že by se v důsledku postupu krajského úřadu nemohli seznámit s písemnostmi, které měly jakýkoliv vliv na výrok napadeného rozhodnutí, či na rozhodnutí ministerstva. Zde krajský soud odkázal na rozsudek NSS ze dne 18.6.2014, čj. 3 As 87/2016-31, podle něž je neseznámení účastníků s podklady pro vydání rozhodnutí procesním pochybením, avšak za předpokladu, že výrok napadeného rozhodnutí není opřen o tyto důkazy a žalobci v žalobě netvrdí, že by tyto důkazy byly způsobily ovlivnit závěry žalovaného a jak, jedná se o pochybení, které nemohlo mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Po oznámení zahájení řízení byly do spisu doplněny pouze takové písemnosti, které nebyly určující pro výsledek správního řízení, správní orgány se těmito podklady zabývaly jen z toho důvodu, aby se vypořádaly s podklady rozhodnutí, nikoliv proto, aby o ně opřely svůj závěr o souladu manipulačního řádu s právními předpisy.

K bodu 2)

Odvolatelé dále namítají nepřezkoumatelnost závěru krajského úřadu o velikosti objemu retenčního prostoru.

V této věci se ministerstvo ztotožňuje s názorem krajského úřadu. Řízení o schválení manipulačního řádu je řízením návrhovým a vodoprávní úřad v něm tedy rozhoduje o podaném návrhu. Správní orgány jsou povinny postupovat v souladu se zákony a ostatními právními předpisy a své pravomoci uplatňovat pouze k účelům, k nimž jim byla zákonem nebo na základě zákona svěřena, a v rozsahu, v jakém jim byla svěřena (§ 2 odst. 1 a 2 správního řádu). Krajský úřad nebyl v předmětném řízení oprávněn hodnotit a posuzovat, zda nelze zvýšit retenční

prostor tak, jak navrhovali odvolatelé, tedy až na 120 mil. m³, vzhledem k tomu, že o takovou změnu nebylo žadatelem požádáno. Krajský úřad v předmětném řízení byl povinen přezkoumat, zda podaný návrh není v rozporu s právními předpisy a se zájmy chráněnými zvláštními právními předpisy, projednat ho s účastníky řízení a na základě tohoto projednání, přezkoumání podané žádosti a zhodnocení důkazů v souladu se zásadou materiální pravdy (§ 3, § 50 odst. 2 správního řádu) tak, aby jeho rozhodování bylo zákonné, o podaném návrhu rozhodnout.

Vodní dílo Orlík je víceúčelovou vodní nádrží. K hlavním účelům vodní nádrže, vyjma základního účelu akumulace a vzdouvání povrchové vody, patří dále zajištění minimálního odtoku z Vltavské kaskády pod VD Vrané, protipovodňová ochrana, využití odtoku z vodní nádrže k výrobě elektrické energie, zajištění povolených nakládání s vodami z vodní nádrže, nadlepšení průtoku ve vodním toku za účelem zlepšení plavebních podmínek, nadlepšení průtoku ve vodním toku za účelem zlepšení jakosti vod ve vodním toku, ovlivňování zimního průtokového režimu, plavba ve vodní nádrži, rekreace a vodní sporty a extenzivní rybí hospodářství (podle pořadí důležitosti uvedeného v MŘ VD Orlík v souladu s ustanovením § 2 odst. 1 písm. b) bod 3 vyhlášky č. 216/2011 Sb.).

Vodohospodářské řešení se zabývalo detailním posouzením dopadů navýšení ochranné protipovodňové funkce vodního díla Orlík na funkci zásobní, hydroenergetickou, plavební podmínky na Vltavské vodní cestě a na rekreaci, tedy na základní skupiny funkcí obsahující jednotlivé účely, kterým vodní dílo Orlík slouží a pro něž bylo povoleno. Z Vodohospodářského řešení je patrné, že žadatel předložil mj. právě i ve prospěch odvolatelů návrh, který navýší retenční prostor vodní nádrže Orlík na maximálně možnou hodnotu tak, aby vodní nádrž Orlík mohla dále řádně plnit všechny své účely. Ostatní řešení navýšení protipovodňové ochrany vodního díla Orlík (předpokládáme takové další navýšení retenčního prostoru, které je v protipovodňové ochraně záplavového území podél vodního toku Vltavy od Prahy po soutok s Labem významné) již vyžadují změny stávajících povolení k nakládání s vodami a stanovených účelů vodní nádrže Orlík. Takové změny již nelze projednat a schválit pouhou změnou manipulačního řádu, který je pouhým technicko-provozním dokumentem navrhovaným a schvalovaným v mezích platných povolení.

Odvolatelé poukazují na rozsudek NSS ze dne 9.7.2009 čj. 5 As 82/2008 – 107, kde NSS mj. uvedl, že manipulační řády jsou pouze technickou směrnicí pro nakládání s vodami, a byť samotný manipulační řád nezakládá jakákoliv práva a povinnosti dotčených osob, mohou nepochybně být tímto opatřením hmotná práva těchto osob dotčena (konkrétně v případě provozování povolené malé vodní elektrárny) a dále upozornil na nezbytnost řádného odůvodnění správního orgánu týkající se konkrétního návrhu manipulačního řádu vodního díla.

S námitkou odvolatelů týkající se nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí z důvodu absence správních úvah krajského úřadu (§ 68 odst. 3 správního řádu) se ministerstvo neztotožňuje.

Krajský úřad se v odůvodnění napadeného rozhodnutí posouzením návrhu zabýval a v této věci odkázal mj. na předložené Vodohospodářské řešení vycházející z odborné Studie, které konkrétně pojednává o možných vlivech a dopadech navýšení objemu retenčního prostoru o požadovanou hodnotu. Další správní úvahy uvedl u vypořádání se s jednotlivými námitkami účastníků řízení.

Ministerstvo k tomuto důkazu doplňuje, že z Vodohospodářského řešení vyplývá, že navýšením objemu retenčního prostoru na vodním díle Orlík o 31,35 mil. m³ dojde k posílení protipovodňové ochrany v záplavovém území podél vodního toku Vltavy od Prahy po soutok s Labem s minimálními dopady na ostatní účely a funkce vodního díla Orlík (hydroenergetickou a rekreační a na zajištění podmínek pro plavbu). Jeho zásobní funkce (zajištění minimálního odtoku z Vltavské kaskády a povolených odběrů povrchové vody) také není zvýšením retenčního prostoru ohrožena. Jak je již uvedeno výše, krajský úřad nebyl oprávněn na základě námitek odvolatelů v předmětném řízení věcně posuzovat jejich návrh na zvýšení retenčního prostoru (až na 120 mil. m³) a měnit předmět návrhu (MŘ VD Orlík) podaného žadatelem.

Účelem vodního zákona je v souladu s ustanovením § 1 odst. 1 mj. vytvářet podmínky pro snižování nepříznivých účinků jak povodní, tak sucha. Ochrana před povodněmi a suchem, jakožto jedny z hlavních účelů vodního zákona, jsou veřejným zájmem. V této souvislosti nelze opominout nezastupitelnou úlohu vodního díla Orlík a jeho zásobního prostoru v období hydrologických poruch (sucha), kdy právě manipulacemi v zásobním prostoru lze dopady a následky sucha eliminovat či výrazně zmírnit. Razantní zvětšení retenčního prostoru by se bezesporu dostalo do výrazného střetu s významnou úlohou vodního díla Orlík, kterou je nadlepšování průtoku ve významném vodním toku Vltava, mj. rovněž v období hydrologických poruch (sucha). Vodní dílo Orlík hraje tedy výraznou roli jak v ochraně před povodněmi, tak ale i v ochraně před suchem.

Odvolatelé namítají, že způsob vypořádání krajského úřadu s argumentací odvolatelů ohledně hodnoty 120 mil. m³ (vycházející z odborného posudku, který je součástí spisu, vyhotoveného dvěma autorizovanými inženýry v oboru vodohospodářské stavby, konkr. Odborný posudek manipulačního řádu vodního díla Orlík z 02/2015 s návrhem opatření pro snížení negativních účinků příští velké povodně v Dolním Povltaví, VHS Projekt, Ing. Jakoubek, Ing. Počík, citující mj. doporučení předchozího posudku VHS PROJEKT z roku 2013) neobstojí.

Krajský úřad k předmětnému důkazu uvedl, že se jedná o jednostrannou a odborně nepodloženou úvahu autorů posudku, která se neopírá o žádné výpočty zabezpečení jednotlivých účelů soustavy vodních děl a zabezpečení povolených nakládání s vodami. Dále doplnil, že předmětem vedeného řízení není hodnocení variant možného objemu retenčního prostoru, vzhledem k tomu, že se řízení vede o konkrétním návrhu MŘ VD Orlík.

V souladu s ustanovením § 51 správního řádu je správní orgán povinen se v odůvodnění rozhodnutí vypořádat se všemi předloženými důkazními prostředky. V souladu s odstavcem 4 tohoto ustanovení pak správní orgán hodnotí předložené podklady, pokud zákon nestanoví, že některý podklad je závazný, podle své úvahy, přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli jeho účastníci. Krajský úřad se s důkazem navrhovaným odvolateli v odůvodnění rozhodnutí vypořádal a uvedl k němu své úvahy, kterými se při jeho hodnocení řídil (§ 68 odst. 3 správního řádu).

Ministerstvo se ztotožňuje se závěry krajského úřadu, že navrhovaný důkaz neobstojí a to hlavně z důvodu absence zohlednění všech účelů, kterým vodní nádrž Orlík v současné době slouží, a tedy vlivu na funkci zásobní (zajištění minimálního odtoku a povolených nakládání s vodami), hydroenergetickou a rekreační. Nelze opominout ani ovlivnění zajištění podmínek pro plavbu na Vltavské vodní cestě, na které upozornily ve svých vyjádřeních rovněž Státní plavební správa a Ministerstvo dopravy.

Již krajský soud v rozsudku ze dne 4.9.2019 (a následně též v rozsudku ze dne 30.10.2020), ve shodě s názorem ministerstva, uvedl, že (v případě schválení manipulačního řádu) se jedná o řízení vedené dle § 115 odst. 18 vodního zákona, které je řízením o žádosti, jehož podstatou pak je, že jeho předmět vymezuje žadatel tím, jakou žádost podá. Vlastník vodního díla (resp. v tomto případě subjekt s právem hospodařit s ním jako s majetkem státu) musí mít po celou dobu trvání řízení předmět tohoto řízení pod kontrolou, tedy jistotu, že buď bude jeho žádosti zcela vyhověno, nebo bude zamítnuta. Je nepřipustné, aby se vlastník vodního díla v důsledku podání žádosti o schválení manipulačního řádu vystavil riziku, že výsledkem tohoto řízení může být schválení manipulačního řádu založeného na jiných parametrech, než sám navrhoval. Krajský soud doslova uvedl, že žalobci se mylí, pokud jsou názoru, že krajský úřad měl vytvořit určitý kompromis mezi návrhem vlastníka vodního díla a požadavky ostatních osob, jejichž práva mohou být manipulačním řádem dotčena. Z vodního zákona ani z jiného právního předpisu nelze dovodit jejich právo na to, aby se jejich požadavky – třeba i přes nesouhlas vlastníka vodního díla – promítly do finální podoby schvalovaného manipulačního řádu. K dosažení konsensu mezi vlastníkem vodního díla a osobami, které jsou jeho provozem dotčeny, tak z povahy věci nemůže dojít až v řízení o schválení manipulačního řádu před vodoprávním úřadem. Pro uplatnění zájmů všech, jichž se manipulační řád dotýká, v tomto řízení prostor není.

O jiném výkladu pak nesvědčí ani odvolateli uváděný rozsudek čj. 5 As 82/2008-107, který pouze zdůrazňuje nutnost v řízení o schválení manipulačního řádu vypořádat námitky ostatních účastníků. Krajský soud v uvedeném rozsudku rozhodnutí žalovaného, a tím méně navržený manipulační řád vodního díla, nehodnotil věcně a možnost, že by snad měl vodoprávní úřad na základě námitek účastníků navržený manipulační řád o své vůli změnit a schválit jej v jiné než předložené podobě, nepřipustil.

Krajský soud pak uzavřel, že správní orgány nepochybily, pokud podrobně nezdůvodnily, proč schvalují manipulační řád s právě takovým objemem retenčního prostoru, jaký žadatel navrhl. Stejně jako ministerstvo, tak krajský soud shledal, že vysvětlení, že se tak děje proto, že právě takový objem retenčního prostoru žadatel ke schválení předložil, je přesné a dostačující. S ohledem na uvedené, krajský soud shledal, že jak rozhodnutí krajského úřadu tak rozhodnutí ministerstva, nejsou nepřezkoumatelná.

K odbornému posudku zpracovanému Ing. Jakoubkem v říjnu 2015 krajský soud uvedl, že tento odborný posudek nemá charakter znaleckého posudku, neboť nebyl zpracován znalcem ani neobsahuje znaleckou doložku. V části zabývající se nedostatky Studie se jedná pouze o kritický komentář, v němž Ing. Jakoubek dospívá k závěru, že bylo třeba volit subtilnější rozdíly mezi jednotlivými posuzovanými variantami a pokusit se přesněji stanovit, jaké navýšení retenčního prostoru v rozmezí od 30 do 100 mil m³ by bylo s ohledem na jednotlivé účely vodního díla (dle jejich priorit) nejvyváženější. Krajský soud konstatoval, že v tomto ohledu nepředstavuje tento odborný posudek důkazní prostředek. Předmětem hodnocení ze strany zpracovatele odborného posudku je dokument, jenž nebyl podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí. Vhodnost volby jednotlivých variant posuzovaných ve Studii tak ani nemůže mít žádný vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.

Shodně se také vyjádřil NSS v rozsudku ze dne 22.4.2020, kdy uvedl, že pokud je vedeno řízení o žádosti, může správní orgán rozhodnout jen v limitech podané žádosti. Vodoprávní úřad tak při stanovení podmínek pro vydání rozhodnutí o schválení manipulačního řádu může žadatele omezit jen v limitech stanovených zákonem a příslušnými veřejnoprávními povoleními k nakládání s vodami (k ochraně veřejného zájmu). Není však oprávněn sám manipulační řád vytvářet, nebo jej za žadatele měnit či doplňovat. Tento závěr, důsledně respektující dispoziční právo žadatele, ostatně odpovídá i realitě procesní úpravy. NSS konstatoval, že pokud stěžovatel namítal, že správní orgány nesprávně samy nestanovily jinou velikost objemu retenčního prostoru nádrže, není jeho námitka důvodná. Dále NSS uvedl, že nadřazenost povodňové ochrany nelze nalézt ani ve vymezení manipulačního řádu dle § 1 písm. a) vyhlášky č. 216/2011 Sb., na něž stěžovatel odkazuje, jedná se pouze o jeden z účelů vodního díla Orlík. Nelze tedy souhlasit v tom, že schvalování manipulačního řádu by mělo být tomuto požadavku podřízeno. NSS se také ztotožnil s názorem krajského soudu v tom, že odůvodnění jak krajského úřadu, tak ministerstva jasně vysvětluje, že právě žadatelem navrhovaný objem zabezpečuje rovnovážné plnění všech funkcí vodní nádrže, což je podloženo žadatelem předloženým dokumentem Vodohospodářské řešení. NSS také uzavřel, že vzhledem k tomu, že rozhodnutí správních orgánů dostatečným způsobem vysvětluje důvody, pro které byl schválen manipulační řád právě s žadatelem navrhovaným objemem retenčního prostoru, je nemístný stěžovatelův poukaz na vytýkanou nepřezkoumatelnost v rozsudku NSS čj. 5 As 82/2008-107.

K bodu 3)

Odvolatelé považují dále za nepřipustné, že v manipulačním řádu není vůbec zmíněna existence protipovodňového opatření – mobilních hliníkových hradítek a rovněž zde nejsou pokyny k tomu, kdy a kde se mají hradítka instalovat. Odvolatelé uvádějí, že mobilní hradítka měla být v manipulačním řádu uvedena, protože je evidentní, že slouží právě k manipulaci s vodou.

Krajský soud v rozsudku ze dne 4.9.2019 uvedl, že neshledal za potřebné předvolávat znalce navrženého žalobci, který by měl soudu ozřejmit skutečnou povahu mobilních hradítek, a to jednak z důvodů, že Ing. Jakoubek, jehož výslech žalobci navrhli, ve svém odborném posudku z října 2015 uvedl, že sám přesně neví, kde všude mají být hradítka umístěna, ačkoli

v odborném vyjádření ze dne 5.2.2016 i přes výše uvedenou nejistotu stanovil odhad, že mobilní hradítka zadrží 57,1 mil m³ vody, a jednak proto, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí, jímž byl schválen manipulační řád navržený žadatelem a zákonnost řízení, které vydání napadeného rozhodnutí předcházelo. Aniž by krajský soud měl potvrzenu jejich skutečnou povahu, uzavřel, že pokud by tato hradítka skutečně byla způsobilá zadržet ve vodním díle Orlík miliony m³ vody nad rámec jeho horní ovladatelné hladiny, žadatel je takovým způsobem nemůže použít, neboť takové jejich použití (které by pak nutně patřilo do režimu § 2 odst. 1 písm. e) bodu 1 vyhlášky č. 216/2011 Sb.) nebylo a není povoleno jako nakládání s vodami a tudíž by bylo protiprávní. Že bude žadatel v budoucnu postupovat v rozporu s manipulačním řádem, však soud nemůže předjímat. Krajský soud také shrnul, že manipulační řád není nezákonný z toho důvodu, že nepředpokládá užití takových opatření, pro něž byla provedena stavební příprava. Pokud ovšem naopak mobilní hradítka slouží pouze k ochraně technických zařízení přehrady, pak v manipulačním řádu upraveny být nemusí. V takovém případě totiž není funkcí mobilních hradítek vzdouvat vodu a akumulovat ji, nýbrž ochránit jednotlivé objekty hráze, které nejsou určeny k manipulaci vody a které by mohly být v případě mimořádných událostí ohroženy zaplavením a tedy poškozením. Zahrazení otvorů těchto objektů hráze, které nejsou určeny k regulaci vypouštění vody, nelze považovat za činnost související s manipulací vodou, nýbrž za ochranu objektů hráze a její bezpečnosti.

Tento názor krajského soudu však nesdílel NSS ve svém rozsudku ze dne 22.4.2020. Závěry krajského soudu označil NSS za nedostatečné a nejasné. S ohledem na tuto skutečnost zavázal NSS krajský soud v dalším řízení vyvodit jasné skutkové závěry, které srozumitelně právně zhodnotí s vysvětlením, proč nebyly další důkazní návrhy stěžovatele vyslyšeny, anebo právní hodnocení provede po doplnění dokazování dle návrhu stěžovatele, včetně následného hodnocení souladu schváleného manipulačního řádu s povolením s nakládáním s vodami ve smyslu § 1 písm. a) vyhlášky č. 216/2011 Sb.

V návaznosti na názor uvedený v rozsudku NSS, krajský soud zrušil rozhodnutí ministerstva a věc mu vrátil k novému projednání. S ohledem na tuto skutečnost si ministerstvo vyžádalo příslušné dokumenty (uváděné také v genezi věci uvedené v úvodu tohoto odůvodnění), které se k mobilním hradítkům váží.

Po přezkoumání doložených dokladů a informací získaných od žadatele ministerstvo sděluje následující:

Z předložených písemností Obecního úřadu Milín je zřejmé, že bylo povoleno mj. osazení mobilních zábran jako protipovodňové opatření a to za podmínky, že stavba bude řádně udržována a užívána k účelům, ke kterým byla povolena, tj. v daném případě povodňové ochrany hráze vodního díla Orlík. V kolaudačním rozhodnutí ze dne 14.12.2005 je přímo uvedeno, že se povoluje užívání stavby, která mj. obsahuje protipovodňová opatření před bloky 1-4 a 11-19 a v kolaudačním rozhodnutí ze dne 22.12.2006 pak v rámci její II. etapy bylo povoleno užívání stavby obsahující osazení mobilních protipovodňových zábran před vstupy do tělesa hráze.

Funkci mobilního hrazení jako protipovodňové ochrany vodního díla Orlík lze nalézt také v příslušné projektové dokumentaci „VD Orlík – stavební práce na návodní plošině na kótě 354,60 m n.m. Bpv; Část Investic“ (dále jen projektová dokumentace).

V průvodní zprávě projektové dokumentace se uvádí, že účelem a cílem stavby mobilní protipovodňové ochrany je zajištění plné provozuschopnosti vodního díla a vodní elektrárny při extrémních povodních. Důvodem k těmto opatřením byly povodňové škody na hrázi, elektrárně i podhrázi způsobené extrémní povodní ze srpna 2002.

Jedná se o demontovatelnou protipovodňovou stěnu z na sebe skládaných hliníkových hradidlových trámů s lehce vyměnitelným systémovým těsněním. Součástí systému jsou mj., podlahové ukončovací profily a kotevní desky. Mobilní protipovodňové zábrany jsou realizovány na návodní plošině hráze vodního díla Orlík nacházející se na kótě 354,60 m n. m. a jsou

navrženy tak, aby v případě extrémní povodně zabránily vniknutí vody do vnitřních prostor hráze vodního díla Orlík a nebyla tak narušena jeho provozuschopnost. Jak vyplývá z předložené dokumentace, nejsou realizovány v celé délce návodní plošiny, ale pouze tam, kde by mohlo dojít ke vniknutí vody do vnitřních prostor hráze (dveře vstupů do strojoven rychlouzávěrů, dveře do ostatních strojoven segmentů, vrata u přesuvny hradidel pod mostovku, úsek u sportovní plavby-žlab vodního výtahu a další).

Pro úplnost zde ministerstvo uvádí, že z přílohy G.2.3. *Charakteristické řezy – řez přepadem* vyplývá kóta koruny přepadu na úrovni 345,60 m n.m., kóta plošiny na koruně bloků hráze 354,60 m n. m. (kde jsou instalovány mobilní protipovodňové zábrany) a koruna hráze na úrovni 361,10 m n. m. Dle manipulačního řádu (body C.5.4 a E.1) maximální manipulovatelný ochranný prostor nádrže končí na kótě 353,60 m n. m. Dosáhne-li hladina v nádrži této kóty, je dle manipulačního řádu nutné nadále manipulovat tak, aby hladina v nádrži dále nestoupala. Pokud je za takové hladiny přítok vyšší než kapacita výpustních zařízení, nastává neovladatelný stav.

Hradicím prvkem pro vzdouvání vody na celém vodním díle Orlík je těleso hráze, což je složitý technický objekt, který se skládá z velkého množství jednotlivých objektů, které ve vzájemné součinnosti plní jeho funkce. Účelem mobilního hrazení je ochrana právě některých částí tělesa hráze tak, aby vzájemná součinnost těchto prvků nebyla narušena.

Jak z výše uvedeného vyplývá, toto mobilní hrazení neslouží k manipulaci s vodou, nelze jím regulovat/ovlivňovat přítok či odtok do/z nádrže. Jeho instalací a následnou funkcí v průběhu povodně nejsou nijak ovlivněna zařízení sloužící k převádění vody přes hráz vodního díla Orlík. Množství vody převáděné výpustními zařízeními je zcela nezávislé na jeho instalaci. Dále pak lze s jistotou říci, že nesnižuje retenční objem nádrže, neboť je osazeno nad povolenou maximální hladinou vody ve vodním díle Orlík (353,60 m n.m.), nad níž již nastává neovladatelný stav.

Jak vyplývá z výše uvedeného, mobilní protipovodňové zábrany se instalují v těch místech, kde hrozí, že by mohlo dojít k vniknutí vody do vnitřních prostor hráze. Jejich instalace a použití nemá vliv na velikost odtoku vody, protože nejsou instalovány na objektech sloužících k převádění vody. Stejně tak jejich použití nemá vliv na dosaženou hladinu vody v nádrži vodního díla, jednak z důvodu, že nejsou instalovány spojitě tak, aby mohly vytvořit souvislou hráz a zadržet tak určité množství vody a dále z důvodu, že se za nimi nachází další dílčí konstrukce hráze vodního díla. Zcela jistě tedy nelze chápat utěsnění provozního otvoru hráze (např. dveře, vrata apod.) za manipulaci s odtokem vody, nebo s vodní hladinou. Ke vzdouvání vody slouží celá hráz vodního díla. Mobilní protipovodňové zábrany, jak plyne z jejich projektové dokumentace, jsou pouze dílčím provozním prvkem sloužícím k ochraně proti zaplavení vnitřních prostor hráze. V žádném případě vzhledem k jejich konstrukci a umístění tyto mobilní zábrany neusměrňují odtok vody, nevzdouvají ji a nemají vliv na výpustná zařízení určená k převádění vody. Nadto je v provozním řádu v části týkající se protipovodňových zábran uvedeno upozornění výrobce, že žádný systém není úplně vodotěsný a může docházet k průsakům. I s ohledem na to je vyloučeno, že by tyto prvky mohly zadržet 57,1 mil m³ vody, jak se snaží předeslat Ing. Jakoubek ve svém odborném vyjádření, které vypracoval pro odvolatele.

Charakter popisovaného provozního zařízení – mobilních zábran – a funkce jeho použití tak zcela jednoznačně nelze podřadit pod § 2 odst. 1 písm. e) vyhlášky č. 216/2011 Sb., o náležitostech manipulačních a provozních řádů vodních děl, neboť neslouží k manipulaci s vodou při mimořádných událostech, ale naopak chrání části vodního díla před zatopením a možnými škodami, které by mohly být způsobeny překročením maximální hladiny vody ve vodním díle Orlík (jako tomu bylo při povodni v r. 2002).

Mobilní protipovodňové zábrany plní svoji jednoznačně definovanou provozní funkci podobně jako celá řada dalších zařízení. Namátkou lze vyjmenovat například elektroinstalaci na hrázi vodního díla včetně řešení nouzových situací, použití celé řady strojních částí vodního díla, zabezpečovací systémy apod. Pokyny pro použití těchto zařízení jsou popsány právě v Provozním řádu VD Orlík. Instalace mobilních protipovodňových zábran je prováděna v rámci

pravidelných provozních zkoušek. V rámci povodňové ochrany vodního díla Orlík, byly mobilní protipovodňové zábrany instalovány při povodni v roce 2013 (červen), avšak vzhledem k dosažené hladině vody v nádrži nebyla využita jejich ochranná funkce.

Je tedy nezbytné, aby pokyny pro provoz mobilních hrazení byly uvedeny v provozním řádu vodního díla podle ustanovení § 3 odst. 1 písm. f) vyhlášky č. 216/2011 Sb., které stanoví, že náležitostí provozního řádu vodního díla jsou pokyny pro provoz a obsluhu při mimořádných situacích. Právě v provozním řádu je popsáno to, jak a kde mají být hradítka instalována a užitá. Podrobně je zde popsáno pořadí osazování úseků hráze vodního díla Orlík mobilními protipovodňovými zábranami dle důležitosti ochrany.

Na základě výše uvedeného ministerstvo na otázku, zda nelze užití mobilních hradítek podřadit pod některý z případů uvedených v § 2 odst. 1 písm. e) vyhlášky č. 216/2011 Sb., konstatuje, že pokyn k instalaci a použití mobilních protipovodňových zábran na VD Orlík není pokynem pro manipulaci s vodou při mimořádných událostech, neboť toto zařízení neslouží k manipulaci s vodou a tedy užití mobilních hradítek nespadá pod ustanovení § 2 odst. 1 písm. e) vyhlášky č. 216/2011 Sb.

K bodu 4)

Dalším nedostatkem manipulačního řádu je dle odvolatelů skutečnost, že v něm chybí pokyny pro manipulaci s vodou při mimořádných událostech, zejména se zřetelem na ochranu před povodní překračující návrhové parametry vodního díla Orlík a se zřetelem na situace při ohrožení jeho bezpečnosti a stability.

Krajský úřad k této věci uvedl, že v případě překročení maximální projektované (a povolené) hladiny vody v nádrži jde o neovladatelný stav, kdy nelze již s vodou dále manipulovat, ve smyslu jejího vzdouvání a akumulace, a proto je nezbytné udržovat maximální možný odtok přes všechna výpustní zařízení. Pokyny pro další postup udílí pracovníci technickobezpečnostního dohledu tak, aby se snížilo hrozící nebezpečí a škody na vodním díle. Výše uvedené je rovněž popsáno v kapitolách C.5.4., E.1. a E.2. MŘ VD Orlík.

MŘ VD Orlík se v kapitole E.1 zabývá právě pokyny pro manipulace s vodou při ochraně před povodní překračující návrhové parametry tohoto vodního díla. Zde je mj. uvedeno, že pokud přítok do nádrže přesáhne při kótě hladiny 353,60 m n. m. větší hodnoty než je kapacita výpustných zařízení, nastává neovladatelný stav. Následně se postupuje dle pokynů vodohospodářského dispečinku Povodí Vltavy, státní podnik, v Praze a pracovníků technickobezpečnostního dohledu v souladu s programem technickobezpečnostního dohledu, pokud nehrozí nebezpečí z prodlení. Pracovníci technickobezpečnostního dohledu udílí pokyny k realizaci nouzových opatření ke zvýšení bezpečnosti vodního díla.

Je zřejmé, že pokud nastane neovladatelný stav, nelze jednoznačně stanovit detailní postup konkrétních prací a pokynů, jak dále postupovat, vzhledem k tomu, že se jedná o stav nepředvídatelný a situaci je třeba řešit operativně na základě vývoje povodně překračující návrhové parametry vodního díla, tedy tak, jak je uvedeno v kapitole E.1 MŘ VD Orlík, kde je popsáno, kdo a na základě jakých dokumentů udílí pokyny ke konkrétním postupům, popř. k realizaci nouzových opatření ke zvýšení bezpečnosti vodního díla. V kapitole E.2 MŘ VD Orlík jsou pak stanoveny pokyny pro manipulace s vodou při ohrožení bezpečnosti a stability vodního díla. Při ohrožení bezpečnosti vodního díla se manipuluje dle kapitoly C.6. Prázdnění nádrže. K posouzení skutečností, rozhodujících o funkci a bezpečnosti vodního díla slouží platný program technickobezpečnostního dohledu. Kapitola E.2 obsahuje dále údaje o tom, kdo rozhoduje o způsobu manipulace za mimořádných událostí nepředvídatelných manipulačním řádem, v případech kdy hrozí či nehrozí nebezpečí z prodlení.

Z výše uvedeného vyplývá, že pokyny pro manipulace jsou v MŘ VD Orlík uvedeny, včetně odkazu na postupy, které se dále provádí v souladu s Programem technickobezpečnostního

dohledu, který se v souladu s ustanovením § 62 odst. 4 písm. d) vodního zákona předává rovněž příslušnému vodoprávnímu úřadu.

Zajištění bezpečnosti vodních děl je jedním ze základních účelů vodního zákona (§ 1 vodního zákona). Jedním z hlavních nástrojů, které vodní zákon k tomuto účelu užívá, je zajištění a provádění technickobezpečnostního dohledu nad vodními díly, které je upraveno v ustanovení § 61 a 62 vodního zákona a vyhláškou č. 471/2001 Sb., o technickobezpečnostním dohledu (dále jen TBD) nad vodními díly, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška o TBD“).

V souladu s ustanovením § 7 vyhlášky o TBD je program technickobezpečnostního dohledu technický dokument, který obsahuje rozsah a zajištění činností, které jsou významné pro bezpečnost a stabilitu určitého vodního díla, mj. údaje o parametrech zvláštní povodně způsobené poruchou vzdouvací konstrukce, výpustných a přelivných zařízení na vodním díle nebo nouzovým řešením kritických situací na něm a vazby těchto situací na provádění technickobezpečnostního dohledu a limity pro stupně povodňové aktivity, nebo krizových stavů. Je povinností a odpovědností vlastníka vodní nádrže zajistit, že všechny dokumenty týkající se vodního díla, jejichž zpracování vyplývá z právních předpisů (např. manipulační řád, provozní řád, program technickobezpečnostního dohledu), budou ze strany vlastníka vodního díla, popř. jeho zaměstnanců, respektovány a dodržovány, a činnosti a postupy budou podle nich prováděny.

Ministerstvo zemědělství neshledalo na základě výše uvedeného rozpor návrhu MŘ VD Orlík s ustanovením § 1 písm. a) a § 2 odst. 1 písm. e) bod 1, vyhlášky č. 216/2011 Sb., na který poukazují odvolatelé, ani s ustanovením § 1 odst. 1 vodního zákona. Ustanovení § 1 odst. 1 vodního zákona vymezuje účel a předmět vodního zákona, zaměření a cíle této právní úpravy. Z tohoto ustanovení nevyplývají žádná konkrétní práva či povinnosti, avšak je interpretačním pravidlem pro jednotlivá ustanovení vodního zákona, popř. jeho prováděcích právních předpisů.

I v tomto bodě se jak krajský soud, tak NSS, ztotožnil s názory ministerstva, když v rozsudku ze dne 30.10.2020 krajský soud uvedl, že se sice o pokyny relativně obecné (k manipulaci s vodou ve vodním díle Orlík při mimořádné situaci) skutečně jedná, avšak na rozdíl od žalobců nemá za to, že by jejich obecnost byla na škodu, nebo dokonce způsobovala rozpor manipulačního řádu s vyhláškou č. 216/2011 Sb. Případ povodní překračujících návrhové parametry vodní díla je krizovou situací, jejíž průběh nelze předvídat a v níž lze jen obtížně předem stanovit, jaká konkrétní opatření budou nezbytná. Krajský soud pokládá za rozumné stanovit v manipulačním řádu, že v takové situaci bude o postupu na celé Vltavské kaskádě operativně rozhodovat státní podnik Povodí Vltavy, který bude situaci sledovat a koordinovat. Naopak by bylo příliš svazující stanovit zde konkrétní postupy, neboť by se mohlo s ohledem na individuální okolnosti každé povodně stát, že by se v jednotlivém případě ukázaly jako nevhodné, avšak jejich nedodržení by znamenalo vykročení z mezí stanovených manipulačním řádem. I soud zde připustil, jak již uvedlo ministerstvo výše, že při překročení maximální hladiny je již voda v nádrži nemanipulovatelná a nemělo by smysl stanovit manipulačním řádem postupy, které by se pak v konkrétní situaci mohly ukázat jako neuskutečnitelné. Krajský soud zde, ve shodě s ministerstvem, shledal námitku odvolatelů jako nedůvodnou a taktéž uzavřel, že obecné pokyny obsažené v manipulačním řádu nejsou v rozporu s požadavky § 2 odst. 1 písm. e) vyhlášky č. 216/2011 Sb.

Stejný názor zaujal také NSS v rozsudku ze dne 22.4.2020, který se taktéž s touto námitkou odvolatelů neztotožnil. NSS zde uvedl, že za situace, kdy manipulační řád upravuje manipulaci za povodní po naplnění zásobního prostoru nádrže v části C.5.4. a následný postup při zvyšování hladiny vody v části E.1, kdy, při překročení maximální povolené hladiny vody je nutné udržovat maximální možný odtok přes všechna výpustní zařízení, a pokud je k tomu upravena také konkrétní hlásná povinnost obsluhy vodního díla a pokyny řídicích orgánů správce povodí, vydaných v těchto případech na základě rozhodnutí příslušného vodoprávního úřadu (viz část C.5.4 a E.2.1.1), lze si jen těžko představit, jak podrobněji by ještě měla úprava manipulačního řádu vypadat.

K bodu 5)

Odvolatelé dále namítají, že manipulační řád je v rozporu s technickými normami, protože z něj nevyplývá, že by jeho podkladem bylo posouzení bezpečnosti vodního díla při povodních (ČSN 75 2935, TNV 75 2910) a dále neobsahuje posouzení průchodu kontrolní povodňové vlny $N=10\,000$ let (TNV 75 2935) a vzájemné vazby všech funkčních objektů při převádění velkých vod (ČSN 75 2910).

Problematika českých technických norem je v současné době upravena zákonem č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky, ve znění pozdějších předpisů, který stanoví, že české technické normy (ČSN) nejsou obecně závazné, a není tedy stanovena povinnost jejich dodržování. České technické normy jsou dále doplňovány odvětvovými technickými normami (TNV) a dalšími metodickými pokyny. Povinnost postupovat při určité činnosti dle ČSN, popř. TNV, může vzniknout pouze na základě určitého právního předpisu, který stanoví povinnost dle jednotlivých ustanovení konkrétní normy postupovat, případně na základě rozhodnutí příslušného správního orgánu.

Je tedy věcí a odpovědností vlastníků vodních děl a projektantů, zda konkrétní normy při své činnosti využijí. Technické normy jsou pouze doporučením při určitém procesu nebo činnosti. V odchýlení se od technické normy (po odborném zhodnocení konkrétního návrhu), pokud není právním předpisem stanovena povinnost jejího dodržování, nelze spatřovat nezákonnost. Nadto z MŘ VD Orlík vyplývá, že příslušná norma TNV 75 2910 Manipulační řády vodních děl na vodních tocích byla jedním z podkladů pro jeho vypracování.

Vyhláška č. 216/2011 Sb., která stanovuje náležitosti manipulačních řádů, povinnost postupovat v bodech uvedených odvolateli dle normy TNV 75 2910 nestanovuje. ČSN 75 2935 Posouzení bezpečnosti vodních děl při povodních je pak v souladu s vyhláškou o TBD podkladem pro provádění technickobezpečnostního dohledu, jehož zajištění a provádění je zákonnou povinností vlastníka vodního díla podle ustanovení § 61 a 62 vodního zákona, nikoliv podkladem pro zpracování manipulačního řádu vodního díla.

Manipulace v ochranném prostoru vodního díla Orlík a manipulace s vodou ve vodní nádrži za povodní, tedy postupy pro převádění velkých vod a vzájemné vazby funkčních objektů, jsou součástí MŘ VD Orlík v kapitole C.5 a v kapitole C.6 Manipulace při prázdnění nádrže, jak uvedl již v odůvodnění napadeného rozhodnutí krajský úřad, vzhledem k tomu, že se jedná o součást manipulačních řádů dle § 2 odst.1 písm. c) vyhlášky č. 216/2011 Sb., tedy základní požadavky, zásady a pokyny pro manipulaci s vodou na vodním díle.

Dále dle odvolatelů činí napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným skutečnost, že krajský úřad neuvedl, jak technické normy při posuzování manipulačního řádu zohlednil, a neuvedl žádné podrobnější úvahy. K tomuto ministerstvo doplňuje, že krajský úřad v odůvodnění rozhodnutí uvedl, že normy lze chápat jako pomocný a nezávazný podklad pro vytvoření obsahu manipulačního řádu. S tímto názorem ministerstvo souhlasí a své správní úvahy šířeji rozvedlo výše.

Krajský úřad byl v řízení povinen řádně přezkoumat soulad MŘ VD Orlík s právními předpisy, zejména s vyhláškou č. 216/2011 Sb., která detailně uvádí náležitosti manipulačních řádů. Vzhledem k tomu, že v právním předpisu není ukotvena povinnost dodržet při zpracování manipulačního řádu ustanovení norem TNV 75 2910 a ČSN 75 2935 v bodech, které požadují odvolatelé, nelze se ztotožnit s jejich názorem, že údajný rozpor s těmito normami způsobuje nezákonnost MŘ VD Orlík.

Ministerstvo se dále v odvolacím řízení zabývalo stanoviskem Státní plavební správy a Ministerstva dopravy a jejich postavením v předmětném řízení.

Tyto správní orgány požadovaly v MŘ VD Orlík garantovat zajištění minimální plavební hloubky v kritickém místě, tj. pod vodním dílem Kořensko na konci vzdutí nádrže Orlík. Z jejich vyjádření

vyplývá, že dle vyhlášky č. 67/2015 Sb., o pravidlech plavebního provozu (pravidla plavebního provozu), v účinnosti od 1.5.2015, je nezbytné tuto hladinu garantovat každoročně v období od 1.5. do 30.9., s ohledem na stanovené ponory plavidel pro daný úsek vodní cesty.

Ministerstvo dopravy a Státní plavební správa jsou podle ustanovení § 39 zákona č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů, plavebními úřady a vykonávají státní správu na úseku plavby podle tohoto zákona. Podle ustanovení § 40 odst. 1 zákona o vnitrozemské plavbě vykonává Státní plavební správa působnost podle tohoto zákona s výjimkou věcí, ve kterých rozhoduje Ministerstvo dopravy.

V souladu s ustanovením § 41 zákona o vnitrozemské plavbě pak Ministerstvo dopravy pověřuje právnickou osobu prováděním technických prohlídek plavidel, rozhoduje o schválení typu výrobku určeného pro použití v systému říčních informačních služeb, vydává stanovisko pro rozhodování o koncesi k provozování vodní dopravy, rozhoduje o udělení povolení pro provozování mezinárodní vodní dopravy a je odvolacím orgánem ve správním řízení ve věcech upravených tímto zákonem proti rozhodnutí Státní plavební správy. V souladu s ustanovením § 40 odst. 3 zákona o vnitrozemské plavbě kontroluje Státní plavební správa plnění povinností týkajících se dodržování práv cestujících podle přímo použitelného předpisu Evropské unie a vyřizuje stížnosti na porušování těchto povinností, vykonává činnosti příslušného orgánu podle mezinárodní smlouvy upravující přepravu nebezpečných věcí po vnitrozemských vodních cestách, která je součástí právního řádu, a zajišťuje předávání informací o skutečnostech uvedených v § 29b odst. 1 písm. h) tohoto zákona orgánům integrovaného záchranného systému. V souladu s ustanovením § 4 zákona o vnitrozemské plavbě uplatňuje Ministerstvo dopravy v oblasti péče o rozvoj vodních cest dopravně významných a jejich modernizaci stanoviska k politice územního rozvoje a k územně plánovací dokumentaci. V souladu s ustanovením § 5a zákona o vnitrozemské plavbě vydává plavební úřad pro účely ohlášení stavby, vydání územního rozhodnutí, územního souhlasu, stavebního povolení nebo kolaudačního souhlasu závazné stanovisko k umístování, provádění nebo užívání staveb, které přesahují do sledované vodní cesty, a staveb dopravní a technické infrastruktury ve vzdálenosti do 50 metrů od břehové čáry sledované vodní cesty určené nejvyšší hladinou vody před jejím vylitím do přilehlého území. V souladu s ustanovením § 149 odst. 1 správního řádu je závazné stanovisko úkon učiněný správním orgánem na základě zákona, který není samostatným rozhodnutím ve správním řízení a jehož obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu. Správní orgány příslušné k vydání závazného stanoviska jsou dotčenými orgány. V souladu s ustanovením § 149 odst. 3 správního řádu (*pozn. tehdy platného - nyní se jedná o ustanovení § 149 odst. 6*) platí, že jestliže bylo v průběhu řízení o žádosti vydáno závazné stanovisko, které znemožňuje žádosti vyhovět, neprovádí správní orgán další dokazování a žádost zamítne.

Ministerstvo je toho názoru, že Státní plavební správa ani Ministerstvo dopravy nejsou v řízení o schválení MŘ VD Orlík dotčenými správními orgány, které vydávají na základě zvláštního zákona (zákon o vnitrozemské plavbě) závazné stanovisko, a jejich vyjádření, která jsou podkladem pro rozhodnutí vodoprávního úřadu, nemají povahu závazných stanovisek (přestože je takto Státní plavební správa označila). Zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě nesvěřuje plavebním úřadům kompetenci vydávat závazné stanovisko k záměru schválení manipulačního řádu vodních děl.

V souladu s ustanovením § 5 odst. 5 zákona č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě je správce vodní cesty povinen spravovat sledované vodní cesty tak, aby bylo zajištěno bezpečné provozování plavby, a řádně je značit plavebním značením a toto plavební značení udržívat, nestanoví-li tento zákon jinak.

Vyhláška č. 67/2015 Sb., o pravidlech plavebního provozu, ve znění pozdějších předpisů, stanoví mj. nejvyšší povolené hodnoty rozměrů plavidla a sestavy plavidel pro jednotlivé úseky vodní cesty a nejvyšší povolené hodnoty ponoru plavidla pro jednotlivé úseky vodní cesty. V příloze č. 2 k této vyhlášce jsou stanoveny nejvyšší povolené hodnoty ponoru plavidla pro jednotlivé úseky vodní cesty. Dle odst. 1 přílohy č. 2 nesmí na Vltavě být překročeny tyto

maximální hodnoty ponoru: v úseku Kořensko ř. km 200,40 až Podolsko ř. km 182,66 při hladině 347,60 m n. m. a vyšší ve zdrži Orlík – 1,3 m (pozn. ke které se dále připočítává hodnota bezpečnostní marže, která činí nejméně 0,3 m).

Tato hodnota je stanovena ve vazbě k zajištění bezpečného plavebního provozu na vodní cestě. Výše uvedené ustanovení nelze vykládat způsobem, že vlastník stavby vodní nádrže je v období od 1.5. do 30.9. povinen garantovat minimální plavební hloubky (při nižší hladině než je 347,60 m n. m.), a to prostřednictvím schváleného manipulačního řádu vodního díla, a jejímu zajištění je povinen přizpůsobit veškerou manipulaci na vodním díle a to na úkor všech ostatních účelů, kterým vodní nádrž slouží (např. zajištění minimálního odtoku). Tato hodnota je stanovena z důvodu kontroly a zajištění bezpečnosti plavebního provozu, pokud hodnota minimální plavební hloubky nebude dodržena (např. období hydrologické poruchy – sucha), přistoupí příslušný správní orgán právě s ohledem na bezpečnost provozu k vydání opatření omezujícím plavbu.

Z Vodohospodářského řešení vyplývá, jak uvedl již krajský úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí, že plavba je i při zvýšení retenčního prostoru zachována. Dle názoru ministerstva nelze po vlastníku stavby vodní nádrže požadovat, aby prostřednictvím manipulačního řádu zabezpečil a garantoval minimální plavební hloubku. Vlastník vodní nádrže je povinen manipulovat tak, aby byly zajištěny všechny účely vodní nádrže, při nepříznivých hydrologických poměrech pak účely zajišťuje v pořadí jejich důležitosti v souladu se schváleným manipulačním řádem. Nedodržení schváleného manipulačního řádu vodního díla naplňuje skutkovou podstatu správního deliktu podle vodního zákona, jak správně upozornil již krajský úřad.

Na zajištění podmínek pro plavbu lze aplikovat rovněž i závěry zmíněného rozsudku NSS ze dne 9.7.2009 čj. 5 As 82/2008 – 107, kde NSS dospěl k závěru, že subjekty dotčené jednotlivými účely vodní nádrže, kterým tato slouží, nemohou očekávat garanci maximální hodnoty jednotlivých činností, ale je nutno počítat i s jejich omezením, v souladu s platným manipulačním řádem.

Nadlepšování průtoku ve vodním toku za účelem zlepšení plavebních podmínek je jedním z účelů vodního díla Orlík. Z podkladu pro rozhodnutí Vodohospodářského řešení vyplývá, že provoz plavební cesty je v plavební sezóně (od 1.6. do 30.9.) zachován. Spolehlivost zabezpečení plavby na konci vzdutí VD Orlík není ani v současnosti stoprocentní a ani v současné době tak není minimální plavební hloubka garantována. Navýšením retenčního prostoru na VD Orlík dojde k nevýznamnému snížení zabezpečení plavby, a to zejména na konci plavební sezóny. Stávající zabezpečení plavby na VD Orlík je od června do září zabezpečena od 99 % do 90 % (červen – 99 %, červenec – 99 %, srpen – 94 %, září – 90 %). Snížení hladiny zásobního prostoru se na zabezpečení plavby v měsíci červnu neprojeví (zůstává na 99 %), v červenci pak dojde k poklesu na 97 % (snížení o 2 %), v srpnu na 90 % (snížení o 4 %) a v září pak nejvýrazněji na 84 % (snížení o 6 %), v dlouhodobém průměru se tedy jedná o pokles v řádech jednotek dní – v měsíci červenci přibližně o 0,7 dne, v měsíci srpnu o 1,1 dne, a v měsíci září pak nejvýrazněji o 1,8 dne z 27 dnů na 25,2 dne.

Z výše uvedeného vyplývá, že dotčení zabezpečení plavby posílením protipovodňové funkce vodního díla Orlík je minimální. Ochrana před povodněmi je veřejným zájmem a je také jedním z hlavních účelů vodního zákona. Současná míra povodňové ochrany na vodním toku Vltavy pod Prahou do soutoku s Labem je na úrovni necelé Q_{10} , popř. necelé Q_{20} s hydrologickou předpovědí, navržené zvětšení retenčního prostoru zajistí ochranu na úrovni Q_{10} až Q_{20} (s využitím hydrologické předpovědi), a to právě díky vymezenému ochrannému prostoru na vodním díle Orlík, která má v rámci Vltavské kaskády v ochraně před povodněmi na vodním toku Vltavy pod Prahou do soutoku s Labem nezastupitelnou úlohu. Navýšení ochranného prostoru vodního díla Orlík neumožní transformaci povodní všech velikostí na neškodný průtok na vodním toku Vltavy pod Prahou do soutoku s Labem, avšak dojde k časovému oddálení překročení neškodného průtoku a tím k vylepšení časové dotace na realizaci protipovodňových opatření na vodním toku Vltavy pod Prahou do soutoku s Labem (při uvažování povodně z roku 2013 v Praze Chuchli až o cca 6 až 7 hodin).

Ministerstvo přezkoumalo soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, s právními předpisy a neshledalo důvod pro postup podle ustanovení § 90 odst. 1 až 4 správního řádu. Provedené řízení ani napadené rozhodnutí nevykazují nedostatky, které by způsobily jejich nesprávnost či rozpor s platnými právními předpisy. Proto rozhodlo ministerstvo tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí za použití ustanovení právních předpisů ve výroku uvedených.

Ministerstvo uvádí, že z doplněných podkladů, které si ministerstvo obstaralo v návaznosti na právní názor krajského soudu a s nimiž měli možnost se účastníci řízení seznámit, nevyplynuly takové skutečnosti, které by vyvrátily ministerstvem tvrzený soulad manipulačního řádu s právními předpisy.

Ministerstvo doplnilo spisovou dokumentaci o podklady tak, aby skutková podstata, ze které ministerstvo vycházelo, měla oporu ve správním spisu a závěry, k nimž ministerstvo dospělo, byly tak jednoznačné, přezkoumatelné a ověřitelné ze spisové dokumentace.

Na základě doplněných podkladů bylo prokazatelně doloženo umístění mobilních zábran, uvažovaných na návodní plošině na kótě 354,60 m n. m. tak, aby v případě extrémní povodně zabránily vniknutí vody do vnitřních prostor hráze vodního díla Orlík a nebyla tak narušena provozuschopnost vodního díla Orlík. Tím, že pouze chrání části vodního díla před zatopením, nemají žádný vliv na výpustná zařízení určená k převádění vody přes hráz vodního díla Orlík a nemohou tak usměrňovat odtok vody z nádrže či vzdouvat vodu (sloužit k nakládání s povrchovými vodami).

POUČENÍ ÚČASTNÍKŮ

Toto rozhodnutí je konečné. Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu dále odvolat.

Ing. Martin Mareš

OgM/1/posuz/15.11.2021/12.03

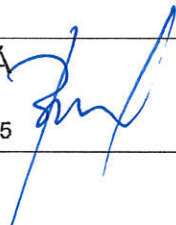
otisk úředního razítka

Ing. Martin Mareš, DiS., v.r.

zástupce ředitele odboru

Toto rozhodnutí bude ve smyslu ustanovení § 25 odst. 2 a 3 správního řádu vyvěšeno minimálně po dobu 15 dnů na úřední desce Ministerstva zemědělství a Krajského úřadu Středočeského kraje a zveřejněno též způsobem umožňujícím dálkový přístup.

V souladu s ustanovením § 115 odst. 3 vodního zákona ve smyslu ustanovení § 25 odst. 2 a 3 správního řádu bude dále vyvěšeno na úředních deskách dotčených obcí a zveřejněno též způsobem umožňujícím dálkový přístup. Dotčené obce vrátí kopii z úřední desky sejmутého rozhodnutí (s vyznačeným datem vyvěšení a datem sejmутí) zpět na adresu Ministerstva zemědělství, odboru státní správy ve vodním hospodářství a správy povodí.

Datum vyvěšení:	18 -01- 2021
Datum sejmутí:	
Podpis a razítko oprávněné osoby:	 OBEC ČÍŽOVÁ 398 31 Čížová 5 

Rozdělovník:

Doručuje se:

Povodí Vltavy, státní podnik, Holečkova 8, 150 24 Praha 5 – DS

Účastníci řízení dle ustanovení § 27 odst. 2 správního řádu – **veřejnou vyhláškou**

K vyvěšení po dobu 15 dnů na úřední desce správního orgánu, který řízení vede:

Krajský úřad Středočeského kraje, Zborovská 11, 150 21 Praha 5

K vyvěšení na úřední desce po dobu 15 dnů:

Hlavní město Praha, Mariánské náměstí 2/2, 110 01 Praha

Město Klecany, Do Klecánek 52/24, 250 67 Klecany

Město Kralupy nad Vltavou, Palackého nám. 1, 278 01 Kralupy nad Vltavou

Město Krásná Hora nad Vltavou, Krásná Hora nad Vltavou 90, 262 56 Krásná Hora nad Vlt.

Město Libčice nad Vltavou, náměstí Svobody 90, 252 66 Libčice nad Vltavou

Město Liběchov, Rumburská 53, 277 21 Liběchov

Město Mělník, náměstí Míru 1/1, 276 01 Mělník

Město Neveklov, náměstí Jana Heřmana 80, 257 56 Neveklov

Město Roztoky, nám. 5. května 2, 252 63 Roztoky

Město Veltrusy, Palackého 9, 277 46 Veltrusy

Městys Davle, Na náměstí 63, 252 06 Davle

Městys Štěchovice, Hlavní 3, 252 07 Štěchovice

Obec Albrechtice nad Vltavou, Albrechtice nad Vltavou 79, 398 16 Albrechtice nad Vltavou

Obec Bohostice, Bohostice 55, 262 31 Bohostice

Obec Borotice, Borotice 27, 262 15 Borotice

Obec Březová-Oleško, Hlavní 1143, 252 45 Březová-Oleško

Obec Buš, Buš 8, 252 08 Buš

Obec Býkev, Býkev 50, 276 01 Býkev

Obec Čím, Čím 16, 262 03 Čím

Obec Čížová, Čížová 75, 398 31 Čížová

Obec Dolany nad Vltavou, Vltavská 95, 278 01 Dolany

Obec Dolní Beřkovice, Klášterní 110, 277 01 Dolní Beřkovice

Obec Dolní Břežany, 5. května 78, 252 41 Dolní Břežany

Obec Dražíč, Dražíč 57, 375 01 Dražíč

Obec Dublovice, Dublovice 33, 262 51 Dublovice

Obec Horní Počaply, Horní Počaply 247, 277 03 Horní Počaply

Obec Hořín, Hořín 19, 276 01 Hořín

Obec Hostín u Vojkovic, Hostín u Vojkovic 80, 277 44 Hostín u Vojkovic

Obec Hosty, Hosty 84, 375 01 Hosty

Obec Hradištko, Ve Dvoře 1, 252 09 Hradištko

Obec Hřiměždice, Hřiměždice 46, 262 14 Hřiměždice

Obec Husinec, U Radnice 64, 250 68 Husinec

Obec Chlumín, Chlumín 44, 277 43 Chlumín

Obec Chotilsko, Chotilsko 7, 262 03 Chotilsko

Obec Chrást'any, Chrást'any 79, 373 04 Chrást'any

Obec Chvatěruby, Chvatěruby 230, 278 01 Chvatěruby

Obec Jetětice, Jetětice 122, 398 48 Jetětice

Obec Jickovice, Jickovice 87, 399 01 Jickovice

Obec Jíloviště, Pražská 81, 252 02 Jíloviště

Obec Kamýk nad Vltavou, Kamýk nad Vltavou 69, 262 63 Kamýk nad Vltavou

Obec Klučenice, Klučenice 16, 262 56 Klučenice

Obec Kly, Záboří 375, 277 41 Kly

Obec Kostelec nad Vltavou, Kostelec nad Vltavou 104, 398 58 Kostelec nad Vltavou

Obec Kovářov, Kovářov 63, 398 55 Kovářov

Obec Kozárovice, Kozárovice 181, 262 84 Kozárovice

Obec Kožlí, Kožlí 25, 398 04 Kožlí
 Obec Krňany, Krňany 3, 257 44 Krňany
 Obec Křečovice, Křečovice 9, 257 56 Křečovice
 Obec Křepenice, Křepenice 79, 264 01 Křepenice
 Obec Kučeř, Kučeř 35, 399 01 Kučeř
 Obec Květov, Květov 7, 399 01 Květov
 Obec Libiš, Mělnická 579, 277 11 Libiš
 Obec Lužec nad Vltavou, 1. máje 176, 277 06 Lužec nad Vltavou
 Obec Máslovice, Pražská 18, 250 69 Máslovice
 Obec Měchenice, Hlavní 4, 252 06 Měchenice
 Obec Milešov, Milešov 73, 262 56 Milešov
 Obec Nalžovice, Chlum 21, 262 93 Nalžovice
 Obec Nelahozeves, Školní 3, 277 51 Nelahozeves
 Obec Nevězice, Nevězice 80, 398 04 Nevězice
 Obec Nová Ves, Nová Ves 154, 277 52 Nová Ves
 Obec Obříství, Svatopluka Čecha 40, 277 42 Obříství
 Obec Ohrobec, U Rybníků II čp. 30, 252 45 Ohrobec
 Obec Olešná, Olešná 14, 398 43 Olešná
 Obec Orlík nad Vltavou, Staré Sedlo 28, 398 07 Orlík nad Vltavou
 Obec Oslov, Oslov 86, 398 35 Oslov
 Obec Ostrovec, Dolní Ostrovec 100, 398 33 Ostrovec
 Obec Petrov, Hlavní 30, 252 81 Petrov
 Obec Podolí I, Podolí I 61, 398 43 Podolí I
 Obec Rabyně, Blaženice 16, Rabyně, 257 44 Netvořice
 Obec Radíč, Radíč 14, 264 01 Radíč
 Obec Slabčice, Slabčice 53, 398 47 Slabčice
 Obec Slapy, Slapy 72, 252 08 Slapy
 Obec Solenice, Solenice 37, 262 63 Solenice
 Obec Svatý Jan, Drážkov 33, Svatý Jan, 262 56 Krásná Hora nad Vltavou
 Obec Temešvár, Temešvár 45, 398 18 Temešvár
 Obec Trnová, Trnová 80, 252 10 Trnová
 Obec Tuhaň, Tuhaň 91, 277 41 Tuhaň
 Obec Úholičky, Náves 10, 252 64 Úholičky
 Obec Varvažov, Varvažov 13, 397 01 Varvažov
 Obec Větrušice, Vltavská 14, 250 67 Větrušice
 Obec Vojkovice, Vojkovice 137, 277 44 Vojkovice
 Obec Vojníkov, Vojníkov 10, 397 01 Vojníkov
 Obec Vraňany, Vraňany 37, 277 07 Vraňany
 Obec Vrané nad Vltavou, Březovská 112, 252 46 Vrané nad Vltavou
 Obec Vráž, Stará Vráž 8, 398 32 Vráž
 Obec Vrcovice, Vrcovice 63, 397 01 Vrcovice
 Obec Všestudy, Všestudy 7, 277 46 Všestudy
 Obec Zálezlice, Zálezlice 111, 277 45 Zálezlice
 Obec Zdiby, Průběžná 11, 250 66 Zdiby
 Obec Zduchovice, Zduchovice 55, 262 63 Zduchovice
 Obec Zlončice, Zlončice 40, 278 01 Zlončice
 Obec Zvíkovské Podhradí, Zvíkovské Podhradí 25, 398 18 Zvíkovské Podhradí
 Obec Zvole, J. Štulíka 56, 252 45 Zvole
 Obec Županovice, Županovice 14, 378 81 Županovice

Dále obdrží:

ČEZ a.s., Vodní elektrárny Štěchovice, Prof. V. Lísty 329, 252 07 Štěchovice
 Státní plavební správa, Jankovcova 4, 170 04 Praha 7
 Pražská vodohospodářská společnost, a. s., Žatecká 110/2, 110 00 Praha 1
 Ministerstvo dopravy, nábr. L. Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

Na vědomí:

Krajský úřad Středočeského kraje, OŽPaZ, Zborovská 11, 150 21 Praha 5
Magistrát Hlavního města Prahy, Mariánské náměstí 2, 110 01 Praha 1
MěÚ Benešov, odbor životního prostředí, Masarykovo náměstí 100, 256 01 Benešov
MěÚ Beroun, odbor životního prostředí, Husovo náměstí 68/1, 266 43 Beroun
MěÚ Brandýs nad Labem, Masarykovo nám. 1, 2, 250 01 Brandýs n. L. - Stará Boleslav
MěÚ Černošice, odbor životního prostředí, Podskalská 1290/19, 120 00 Praha 2
MěÚ Dobříš, odbor životního prostředí, Mírové náměstí 119, 263 01 Dobříš
MěÚ Kralupy nad Vltavou, odbor životního prostředí, Palackého nám. 1, 278 88 Kralupy n.V.
MěÚ Mělník, odbor životního prostředí a zemědělství, náměstí Míru 1, 27601 Mělník
MěÚ Neratovice, odbor životního prostředí, Kojetická 1028, 277 11 Neratovice
MěÚ Písek, odbor životního prostředí, Velké náměstí 114/3, 397 19 Písek
MěÚ Příbram, odbor ŽP, Tyršova 108, 261 01 Příbram I
MěÚ Sedlčany, odbor životního prostředí, náměstí T.G.Masaryka č.p. 34
MěÚ Týn nad Vltavou, odbor životního prostředí, náměstí Míru 2, 37501 Týn nad Vltavou 1
MěÚ Milevsko, nám. E. Beneše 420, 39901 Milevsko 1

Po dni nabytí právní moci tohoto rozhodnutí:

Spisová dokumentace – Krajský úřad Středočeského kraje, odbor ŽP a zemědělství

Vypraveno dne: 15.01.2021

Úřední deska Ministerstva zemědělství – zde
(§ 25 odst. 2 správního řádu)

Vyvěšeno: Sejmuto:

Elektronická úřední deska Ministerstva zemědělství (www.eagri.cz) – zde
(§ 25 odst. 2 správního řádu)

Vyvěšeno: Sejmuto:

